

**VERV EN VENN:**  
**Bruk det vedlagte vervekortet!**

Side 10-11

**MEIR ADECCO MED EU:**  
**– Rovdrift på dei tilsette i Adecco**

Side 4-5



**EØS OG LOKALVALGET:**  
**140 deltakere på konferanse om EØS**

Side 14-15

**VETORETTEN BRUKES FOR FØRSTE GANG:**

# Historisk post-veto

”Jeg sier som Gro: Reservasjonsretten ble forhandlet fram og ført inn i EØS-avtalen for å brukes.

Statsminister Jens Stoltenberg i VG 10.4.2011

■ Arbeiderpartiets landsmøtevedtak om veto mot EUs postdirektiv er en seier for distriktsnæringslivet og for lik tilgang til viktige tjenester i hele landet.

■ Vedtaket skaper en helt ny situasjon for den norske debatten om EU og EØS. Etter 17 år med EØS-avtalen får vi nå svar på om vetoretten er reell.

Les mer på **side 8**

**Meld deg inn med SMS**

Send følgende SMS-melding  
NEITILEU <DITT NAVN  
OG POSTADRESSE>  
til 2090 (150,- for  
2011)



Arbeiderpart





**Heming Olaussen**  
Leder i Nei til EU

„ Så har EU langt på vei skuffet, ikke greid å løse de viktige oppgavene jeg opptatt av, klima, asyl, sikkerhet – de har ikke engang klart å løse det de var til for å løse, det økonomiske fellesskapet. Slik situasjonen er nå, er ikke EU noe Norge skal gå inn i.

Petter Eide, nyvalgt internasjonal leder i SV og tidligere EU-tilhenger. ABC Nyheter 29. mars 2011.

# Komikveld fra ja-siden

**De virkelig tungtveiende** EU-tilhengerne i Norge heter Støre, Solberg og Bernander. Om det blir en ny EU-avstemning i Norge er det er Arbeiderpartiet, Høyre og NHO som vil være avgjørende for ja-sidas styrke og evne til å vinne frem.

Inntil videre må ja-sida klare seg med Europabevegelsen. Etter å ha lest hva deres frontfigur Paal Frisvold har uttalt i samband med organisasjonens landsmøte, er jeg fristet til å finne fram det gamle munnhell: «Uansett hvordan du snur deg, er rompa bak.»

I følge den munnrappe bæringen skal Europabevegelsen nå bli en «frigjøringsbevegelse». De skal dessuten «ero bre nei-ordet», hvilket innebærer at man skal bruke det forslitte slagordet «Nei til isolasjon» som sitt credo. Det var vel Nordahl Grieg som, i en helt annen situasjon, sa det slik: «Ung må verden ennu være.» *Nei til isolasjon* har vel vært et ja-slagord så lenge EEC-/EF-/EU-debatten har pågått her i landet. Altså i 60 år. Det er mulig ja-siden ser for seg en 100-års-effekt? Noen fornyelse er i hvert fall vanskelig å spore fra våre ærede motstandere.

Vi i Nei til EU skal sjølsagt være ydmyke. Vår formidable framgang i folket, med målinger over 60 prosent nei i snart et år, og nei-flertall i seks, har paradoksalt nok gitt oss noen utfordringer når det gjelder å opprettholde en høy bevissthet om at EU-kampen ikke er avgjort. Ja-sida har overhodet ikke gitt seg. Det er bare å lytte til Europabevegelsens betalende medlem/utenriksminister Jonas Gahr Støre, så skjønner du at drømmen om Brussel lever i beste velgående.

**Mens Nei til EU** gikk tilbake i medlemstall fra 2009 til 2010, gikk Europabevegelsen fram. Der vi nå er nede i drøye 29 000 medlemmer, har Europabevegelsen økt med 26 medlemmer. Til drøye 5 800. Paal Frisvold ga ved sin tiltredelse i 2009 et brageløfte: Europabevegelsen skulle i løpet av fire år nå 50 000 medlemmer! Standpunkt har regnet ut at med det nåværende tempoet vil de nå målet om 1731 år.

Det som forundrer meg mest, er likevel Frisvolds retorikk rundt begrepet «frigjøringsbevegelse». En ting er at det er mange brave Høyre-folk og endatil noen Frp-ere i styre og stell i Europabevegelsen. Jeg antar at mange av dem må holde seg for nesa. De aller fleste

får vel assosiasjoner i retning av Che Guevara, FNL, ANC, Nelson Mandela og andre frigjøringskjemper og -bevegelser når man hører et slikt begrep. For hva er det Frisvold og Nordby egentlig skal frigjøre Norge fra? Sitt eget folk? Det norske demokratiet? Min spådom er at denne sjølførståelsen er Europabevegelsen nokså aleine om i det norske politiske landskapet. Og det er kanskje poenget? Ingenting er som å være eksklusiv.

**Mens masseorganisasjonen** på ja-sida holder på med sitt, må vi andre fokusere på de virkelige utfordringene. De står i kø. Når dette skrives (7. april) har de to ja-partiene Arbeiderpartiet og Høyre nok en gang sikret flertall for et kontroversielt EU-direktiv: Datalagringsdirektivet. Når du leser dette vet du også resultatet fra Arbeiderpartiets landsmøte når det gjelder postdirektivet. EØS blir stadig mer krevende å forholde seg til. Derfor trenger vi alternativer til medlemskap og EØS.

Samtidig går EU fra krise til krise. Ministerrådsresident Van Rompuy har gjestet Norge denne våren. I følge ham er det ingen krise i EU lenger. Den

fantastiske klubben av 27 likestilte medlemmer har ordnet opp. I sin tale i Samfunnssalen i Oslo 30. mars gikk han som en Peer Gynt utenom enhver bøyg. Massedemonstrasjoner i EUs hovedsteder? Ikke et ord. Politiske kriser i Portugal og Irland? Ikke verdt å nevne. Nedskjæringspolitikken som skaper utrygghet og angst hos millioner av mennesker? No problem. Som noen har sagt, «tenk på noe vakkert – og kall det EU».

Svenske e24 har omtalt Van Rompuy som «EUs svar på komiske Ali». Det er vanskelig å være uenig. Når både EU og deres medspillere her hjemme går rundt med et virkelighetsfjernt sjølbilde, er det ikke rart de også går seg bort i sin forståelse av andre. Men der Frisvold har omtalt Nei til EU som «den

bruneste organisasjonen i Norge» (seinere moderert til «den mest egoistiske og nasjonalistiske organisasjonen i Norge»), har Van Rompuy erklært enhver separatistisk idé mot EU som «krigshissende». Noe som har fått blant andre britenes statsminister Cameron til å reagere på vegne av flertallet av det britiske folk. Det hjertet er fylt av, løper som kjent munnen av med.

Vi andre får fortsette det daglige, langsiktige arbeidet med å frigjøre Norge fra EUs overstyring, og sikre et mer reelt folkestyre i Norge. Det er oppgave stor nok, og den trenger noe bedre enn at norske og utenlandske tragikomikere skal bidra med sine avsporinger.



„ **Europabevegelsen er en frigjøringsbevegelse!**  
Paal Frisvold i sin ledertale under Europabevegelsens landsmøte, referert av ABC Nyheter 26. mars 2011.



» Pensjonsalderen skal økes, skattenivåene skal samordnes, «uforsvarlige» offentlige utgifter skal vekke og tariffavtalene skal styres strengere politisk.



**Konkurransepakkt.** Den opprinnelige konkurransepakta var skissert av Angela Merkel og Nicolas Sarkozy. I mars samla EU-regjeringene seg om en neddempet versjon av forslaget, der blant annet automatiske straffereaksjoner mot EU-landene er tatt bort. FOTO: EU

## Motstanden mobiliseres

**Euro-regjeringene**, regjeringene i EUs valutaunion, har nylig vedtatt en «konkurransepakkt» – eller mer presist en «konkurranssevnepakkt» (Competitiveness Pact) – som har skapt opprørsstemning rundt om i Europa.

Pensjonsalderen skal økes, skattenivåene skal samordnes, «uforsvarlige» offentlige utgifter skal vekke og tariffavtalene skal styres strengere politisk. Lønningene i offentlig sektor skal for eksempel «understøtte konkurranssevnen» i privat sektor. EU-reglene om hvor store årlige budsjettunderskudd og statsgjelda kan være, skal lovfestes i alle EU-land.

Det er gjennom økt konkurranssevne at EU skal overvinne krisa. Men hvem som skal utkonkurreres, er uklart. EU-statene konkurrerer mer med hverandre enn med resten av verden. I den konkurransen er Tyskland vinneren.

Det opprinnelige forslaget til konkurransepakkt, slik det var skissert av Merkel og Sarkozy, gikk svært langt i å binde den økonomiske politikken i medlemsstatene til det som Tyskland (mest) og Frankrike (kanskje), ville være tjent med.

Det forslaget som euro-regjeringene samla seg om, er dempa en god del. De strenge automatiske straffereaksjonene mot land som bryter pakten, er for eksempel tatt ut.

Neddempningen skyldes ikke minst

reaksjonene fra fagbevegelsen og andre deler av det organiserte Europa.

«**Konkurransepakten** er en veritabel krigserklæring mot folkene i Europa, mot arbeiderne, mot pensjonistene, mot offentlige tjenester og brukerne av slike tjenester.» Det var budskapet fra en konferanse som i mars samla store deler av fagbevegelsen og de sosialpolitiske organisasjonene i Europa.

I tillegg til Euro-LO deltok fagbevegelser fra 15 land, blant annet toneangivende fagbevegelser fra Frankrike, Tyskland, Italia, Belgia, Portugal, Ungarn og Romania. Fra Norge deltok Fagforbundet og organisasjonen *For velferdsstaten*.

Paraplyorganisasjonen for det sosialpolitiske Europa, EAPN, var der blant annet sammen med miljøorganisasjonen Friends of the Earth Europe der Naturvernforbundet er medlem, og Attac i Tyskland, Østerrike og Belgia.

Denne «sosiale vårkonferansen» skal heretter holdes hvert år i forkant av det EU-toppmøtet som holdes på denne tida av året og har som mål å utvikle et «mer sosialt, et mer miljøvennlig og mer demokratisk Europa» ([www.jointsocialconference.eu](http://www.jointsocialconference.eu)).

Konkurransepakten til EU sto i sentrum for konferansen i år, og alle deltakende organisasjoner var enige om at

pakten måtte «forkastes kategorisk».

**I slutterklæringen fastslås** det at «krisa skyldes en utviklingsmodell bygd på vekst uten hensyn til sosiale og økologiske konsekvenser. Den er basert på hyperkonsumpsjon og ubegrensa utnytting av natur og arbeidere. Arbeiderne var ikke årsaken til krisa, men hittil har de vært ofrene». Og videre: «Vi kan ikke godta at framtida til en eller flere generasjoner skal tynge ned av ei gjeld som i stor grad er spekulantenes og finanssystemets gjeld.»

I slutterklæringen sies det at konkurransepakten vil legge et kraftig press nedover på lønningene

- ved å hindre at de skal følge prisutviklingen,
- ved å undergrave tariffavtalesystemet,
- ved å øke fleksibiliteten, utryggheten i arbeidslivet og arbeidsløsheten enda mer.

Det vises til at lønningene, særlig i offentlig sektor og i Øst-Europa allerede er kraftig redusert i mange land – og at tallet på «working poor» (fattige til tross for at de er i fulltidsarbeid) har økt kraftig. Konkurransepakten vil også senke realverdien av pensjonene.

Den kritiske budsjettssituasjonen til

EU-land må møtes på annen måte:

- med et rettferdig skattesystem som legger byrdene på de velstående og på finansprofitter,
- med en europeisk skatt på finanstransaksjoner,
- med å avskaffe skatteparadis,
- med å innføre et europeisk minstenivå for selskapskattene

Initiativet til «den felles sosialkonferansen» (joint social conference) ble tatt av Det europeiske sosialforumet. Mange ulike organisasjonsnettverk har etter hvert slutta seg til. Det store gjennombruddet kom da det ble klart at Euro-LO støtter opplegget med årlige sosialkonferanser.



**Dag Seierstad**

Varamedlem til styret i Nei til EU





**Vil ikkje ha meir vikarbruk:** – Eg vil seie at det er ein fullstendig feilslått strategi dersom me ynskjer eit anstendig arbeidsliv. Vikarbyråa fremjar deltidsarbeid og skapar stor utrygge for arbeidstakarane, seier tidlegare Adecco-vikar Helene Knutsen.

FOTO: SIGRID Z. HEIBERG

## OPPLEVDE OVERTRAMP SOM ADECCO-VIKAR:

# Åtvararar mot bruk av vikarbyrå

– Vikarbyråa driv profittbasert rovdrift på dei tilsette, seier tidlegare Adecco-vikar Helene Knutsen. – Å leggje til rette for auka bruk av slike bemanningsbyrå vil føre til meir sosial dumping, auka press i arbeidslivet og fleire uføretrygda.

Knutsen var for nokre år sidan tilsett som vikar i Adecco Hospitality, i delen av byrået som tilbyr tenester til hotell- og restaurantbransjen. I løpet av tida si der opplevde ho det ho karakteriserer som ei rekkje overtramp.

– Me fekk utbetalt løn som låg langt under tariff, opplevde at det blei juksa med timeliste våre, og at avtalte arbeidsopdrag blei avlyste same dag som dei skulle utførast, utan at me fekk noka form for kompensasjon. Særleg var det dei utanlandske vikarane som blei utnytta, dei fekk dei dårlegaste oppdraga og dei fekk systematisk utbetalt for lite løn.

### Vanskeleg kvardag

– Adecco lovar å gi dei tilsette

kurs og opplæring, men det såg me aldri noko til, seier Knutsen.

– Dette gjer at ein ikkje får utvikla seg, ein blir ikkje verdsett for det ein kan, men berre brukt som eit par nyttige hender når det trengst. Igjen er dette særleg ille for dei utanlandske arbeidstakarane, som ikkje får sjansen til å lære språket eller bli integrerte på ein god måte. Nokre ser på bemanningsbyråa som eit middel for integrering, som ein stad å byrje eller som ein døropnar inn i fast arbeid. I praksis er det ikkje slik det fungerer.

– Mange blir gåande i årevis som vikarar, utan å få tilbod om fast tilsetjing. Kvardagen vert vanskeleg, der det vert umogleg å planleggje livet sitt. Ein veit

aldri kor mykje pengar ein kjem til å tene neste månad, eller når ein skal arbeide.

Knutsen fortel om lange dagar og dårlege arbeidsvilkår.

– Det var heilt vanleg å jobbe overtid utan å få ekstra betaling for det. Folk jobba ofte 12-16 timar utan pause eller mat.

Ho forklarar at mange vikarar ikkje kjenner til rettane sine.

– Utanlandske arbeidstakarar som ikkje kan norsk veit ofte ikkje kva for reglar som gjeld, og dei blir utnytta. Problemet er at vikarbyråa ofte korkje har evne eller vilje til å følgje gjeldande arbeidsreglar. Så lenge situasjonen er så kaotisk som i dag, og styresmaktene har så lite kontroll, er den store bruken av vikarbyrå heilt uforsvarleg.

### Toppen av isfjellet

Den mykje omtala Adecco-skandalen som har kome fram i media er ifølgje Knutsen berre toppen av isfjellet.

– Det er ikkje noko nytt at verksemdar som dette utnyttar tilsette og bryt arbeidsmiljølova. Saker som dette har det vore rapportert om og teke opp tidlegare. Dei har vorte handsama i kommunestyre og klaga på til vikarbyråa. Det einaste som er nytt no er att media er interesserte og har slått det opp.

Knutsen fortel om møtet ho hadde med leiinga i Adecco for eit par år sidan.

– Tre menn i dress møtte meg. Eg hadde laga ei liste med brot på arbeidsreglane og presenterte ei liste med krav. Dei var berre opptekne av at eg ikkje skulle gå til media med det eg visste. Det var tydeleg at dei var fullstendig klare over korleis forholda var.

### Feil å satsa på vikarbyrå

– Kva vil du seie til dei som meiner det er naudsynt å satse på auka bruk av vikarbyrå, i ein

moderne og fleksibel arbeidsmarknad?

– Eg vil seie at det er ein fullstendig feilslått strategi dersom me ynskjer eit anstendig arbeidsliv. Vikarbyråa fremjar deltidsarbeid, og skapar stor utrygge for arbeidstakarane. Det vil føre til at fleire blir pressa ut av arbeidslivet og blir uføretrygda. Dette er i tillegg eit demokratisk problem. Når ein må pendle mellom tre-fire ulike deltidsjobbar med dårleg løn og jobbe 16 timar i døgnet: Kor mykje tid har ein då att til å engasjere seg i samfunnet?

– Adecco skulle vere det seriøse alibiet til vikarbyråa, og sjå korleis det har gått med det. Det seier noko om korleis det står til i mindre og endå meir useriøse verksemdar. Desse byråa spesialiserte seg på lågteknologiske yrke, der det einaste ein kan konkurrere på er løn. I jakta på profitt pressar dei løningane ned og resultatet vert sosial dumping.

### Av Sigrid Z. Heiberg

sigrid.heiberg@gmail.com



EUS VIKARBYRÅDIREKTIV:

# - Vil føre til meir Adecco

– EUs vikarbyrådirektiv vil fjerne alle hinder for utvida bruk av vikarbyrå. Dermed vert fleire Adecco-saker nærast uunngåelege, seier Hilde Loftesnes Nylén, fagleg sekretær i Nei til EU.

Direktivet skal sikre like løns- og arbeidsvilkår for vikarar som for faste tilsette i verksemda. Prisen for desse rettane er at krava i arbeidsmiljølova som skal avgrense bruken av vikarar kjem til å måtte fjernast.



Hilde Loftesnes Nylén

I dag seier paragraf 14-12 at vikarar berre kan nyttast til arbeid som skil seg frå det ordinære arbeidet i verksemda, eller er i staden for andre tilsette som til dømes er sjuke eller i permisjon. Vikarbyrådirektivet slår fast at «forbud mot og restriksjoner i bruken av vikararbeid kun kan begrunnes i allmenne hensyn til særlig beskyttelse av vikaransatte». Arbeidsdepartementet meiner restriksjonane i arbeidsmiljølova ikkje vil vere i konflikt med direktivet.

– Vi mener vi vil kunne opprettholde dagens regelverk, seier statssekretær Jan-Erik Støstad i Arbeidsdepartementet til Dagsavisen.

Dette synet vert ikkje delt av partane i arbeidslivet. Både NHO og store delar av fagrørsla, mellom andre LO i dei fem største byane, meiner innføring av vikarbyrådirektivet vil føre til at restriksjonane på vikarbruk i arbeidsmiljølova må fjernast.

– Vi er av den klare oppfatning av at det må gjøres både lovendringer og endringer i tariffavtaler, seier fagsjef i NHO Service, Even Hagelien til Dagsavisen.

## Negative konsekvensar

Det er klare ulemper med å vere vikar, samanlikna med å vere fast tilsett der ein arbeider.

– Likebehandling av vikarar og fast tilsette er eit viktig prinsipp som kan innførast gjennom nasjonalt regelverk, seier Hilde Loftesnes Nylén.

– Men eit totalt frislepp av vikarbruk og vikarbyrå vil få store negative konsekvensar for norsk arbeidsliv, og difor bør regjeringa bruke veto retten mot direktivet. Vi fryktar at eit slikt frislepp for vikarbransjen vil føre til mange fleire døme på sosial dumping av Adecco-typen, seier ho.

– Det kan vere vanskeleg for vikarar å få lån i banken, dei har ein meir usikker arbeidskvardag og privatøkonomien kan verte meir ustabil.

– Tilsette i vikarbyrå er dei første som må gå når det er dårlege tider. Det vert lettare for arbeidsgjevar å presse løns- og arbeidsvilkår, arbeidskollektivet vert undergrave, og det er

vanskeleg å fagorganisere arbeidstakarar som er tilsette ein annan stad enn der dei jobbar, slår Nylén fast.

## Krev veto mot direktivet

Tidlegare har LO i dei fem største norske byane kravd veto mot vikarbyrådirektivet og fleire andre sluttar seg til. Hovudkonferansen for LO-klubbane i Aker Solutions vedtok i mars i år ei fråsegn med tittel «Veto mot vikarbyrådirektivet». Der heiter det mellom anna:

«Vikarbyrådirektivet gjør midlertidig ansettelser til regelen, og faste ansettelser til unn-taket. Faste ansettelser har stor betydning for folks livskvalitet. Som midlertidig ansatt er det vanskeligere å ta opp problemer på jobben med arbeidsgiver. Det er vanskelig å få nye lån, eller få refinansiert lån i bank dersom man er midlertidig ansatt.»

## Av Sindre Humberstet

sindre.humberstet@neitileu.no

## FAKTA

### Vikarbransjen

- I 2009 var nesten 85 000 personar tilsett i eit vikarbyrå, dei aller fleste i Oslo.
- Trass i nedgang på 13,7 prosent i bransjen frå året før, er bemanningsbransjen – som NHO Service kallar det – på veg opp.
- Dei fleste som er tilsette i vikarbyrå er under 35 år.
- Dei største byråa er Adecco og Manpower, men nokre bedrifter har egne vikarbyrå, slik som ISS Personalhuset som er eit heileigd dotterselskap av ISS.

Kjelde: NHO Service.



Heming Olausen  
Leder i Nei til EU

## En fantastisk seier

**Veto-vedtaket** mot EUs 3. postdirektiv var først og fremst en seier for det demokratiske flertallet på APs landsmøte, som besto av både ja- og nei-folk.

Derneft en seier for distriktsnæringslivet og for tanken om at det skal være mulig å bo og jobbe i hele landet. Det var sjølsagt en seier for Postkom og LO. Og så var det jaggju også en seier for Nei til EU. Både fordi vi har vært en lojal del av kampanjen mot postdirektivet i nært samarbeid med Postkom og andre allierte. Men også fordi det slår hull på ja-sidens myte om at Norge må kripe for Brussel. At Norge nå tar i bruk reservasjonsretten i EØS-avtalen er noe nei-sida har ønsket i alle de 17 år EØS-avtalen har virket. Høyre, lederskribenter i ja-media, Europabevegelsen og enkelte «øytrale eksperter» truer med EUs hevn og at selve EØS kan stå på spill. APs ledelse synes derimot å ta tapet med fatning, og erklærer sin lojalitet til vedtaket. Det vil de bli fulgt opp på.

Nå skal reservasjonen først erklæres i regjering. Deretter skal det forhandles. Norge må forhandle ut fra et stående utgangspunkt, ikke et krypende. Rent saklig er det ikke veldig mye skade EU kan påføre Norge gjennom de mottiltakene beskrevet i avtalen. Hvis man betrakter EU som en rasjonell aktør som har egeninteresse i å ha et ryddig avtaleforhold med Norge, bør norske forhandlere ha et betydelig spillerom.

Samme helg kom den utrolige nyheten om at også det islandske folk satte seg opp mot egen og internasjonal elite. De stemte nei til Icesave. For andre gang. De nekter å overta bankgjelda og betale med lønns- og velferdskutt. Norge og Island viser vei for velferd og nasjonal sjølstandighet. Det er to folk med atskillig felles. Fortsettelsen blir spennende, men en ting er sikkert: Drømmen om EU-medlemskap er blitt til en enda fjernere drøm. Både i Oslo og Reykjavik.

## VARME ORD & STIKK I SIDA

■ **Standpunkt vil i dette nummeret introdusere utdeling av Varme ord og Stikk i sida.**

### Varme ord

går til Odd Chr. Øverland.

Postkoms hjerne bak strategien mot postdirektivet. Øverland



har stått i første rekke i samarbeidet med Nei til EU og andre organisasjoner i denne saken, og har sørget for at en uvanlig brei allianse har kunnet nå fram med sitt budskap. Øverland har vært en fremragende formidler og en energisk og pålitelig foredragsholder. Til slutt ble det veto mot postdirektivet på APs landsmøte. Fantastisk. Historisk!

Nei til EU-krus og fairtrade kaffe er oversendt.

### Stikk i sida

tildeles Adecco.



Adecco demonstrerte hvordan systematiske brudd på arbeidsmiljøloven ser ut. Det var ikke vakkert, og hendelsen er et tydelig uttrykk for hvordan menneskelige verdier får lide når anbud og fri konkurranse blir et altoverskyggende mål. Bare en forsmak på EUs vikarbyrådirektiv. Fri Flyt av Fusk & Fanteri i norsk arbeidsliv.

Nei til EU-jakkemerke er oversendt.

## KORT & GODT

### Overveldande nei til Icesave



■ **For andre gong skulle islendingane 9. april ta stilling til Icesave-avtalen.** Også denne gongen vart

det nei-flertal.

– Nesten 60 prosent stemte nei, og drøyt 40 prosent ja, og oppmøtet lå mellom 70 og 80 prosent, seier den

islandske forfattere Einar Már Gudmundsson til Klassekampen.

– EU-spørsmålet har vært lite oppe i debatten, men det er jo ikke flertall for EU på Island. Mange mener nok at dersom vi hadde sagt ja, så ville det ikke vært noen vei utenom et EU-medlemskap, seier Gudmundsson.

### Ny leder i Telemark

■ **Stein Roger Bjerkely** fra Porsgrunn ble valgt til ny



fylkesleder da Telemark Nei til EU avholdt sitt fylkesårsmøte i Bø 14. mars. Han tar over etter Jon

Olav Strand som nå går inn som nestleder i fylkeslaget.

Leder i Nei til EU, Heming Olausen, hadde innlegg om aktuelle politiske og organisasjonsmessige saker, som ble fulgt opp av kommentarer fra en godt besatt årsmøtesal der de fleste lokallaga i Telemark var representert.



ROBERT NYBERG



KORT &amp; GODT

## Ordstrid i EU-kampen

■ **Europabevegelsen** heldt landsmøte på Gardermoen 26. og 27. mars, der Paal Frisvold vart attvald som leiar for to nye år. Leiartalen til Frisvold viser interessante skilje mellom ja-folk og nei-folk.

– Vi kan ikke gi neisiden monopol på å bruke «nei-ordet». Derfor fremmer vi nå slagordet «Nei til isolasjon», sa Frisvold i talen, i følgje ABC Nyheter 26. mars.

Slagordet er jo i seg sjølv absurd. Noreg har meir utanlandshandel, og er tilslutta fleire internasjonale traktatar og organisasjonar, enn dei fleste andre land. Noreg har venskaplege og opne forhold til dei aller fleste land i verda og nordmenn reiser meir utanlands enn dei fleste. Dei som kjenner seg isolerte bør vel heller sjå på sitt eige tilhøve til familie og vener, enn på Noreg sine avtalar med EU.

Men sjølv tanken bak slagordet, at nei-sida skulle ha fordel av «nei»-ordet, er jo også fullstendig i strid



**Vil ta tilbake «nei»-ordet.** Attvald leiar i Europabevegelsen, Paal Frisvold, held landsmøtetale framfor eit banner med det nye slagordet til organisasjonen. FOTO: EUROPABEVEGELSEN

med sunn fornuft. Vi kan vel vedgå at Nei til EU har vore misunnelege på at ja-sida har hatt ja-ordet, og dermed kan framstå som meir positive enn oss som seier «nei». Mellom anna for å unngå å verte oppfatta som sure og negative har Nei til EU difor heile tida hatt positivt formulerte kjerneargument, som «ja til

folkestyre, miljø og solidaritet». Andre får vurdere om det har vore vellukka. No snur Europabevegelsen det heile på hovudet og seier «Nei til isolasjon». Europabevegelsen er hjarteleg velkomne etter inn på nei-sida.

**Av Sindre Humberst**  
sindre.humberst@neitileu.no

## Vil ha ny EU-røysting

■ **Europabevegelsen** vert ikkje skremte av over seks år med neifleirtal på meningsmålingane.

– Det er feil at ja-siden ikke vil ha en folkeavstemning, seier Trygve G. Nordby, generalsekretær i Europabevegelsen, til ABC Nyheter 8. mars.

– En folkeavstemning er en interessant tanke. Det



Nordby viser til at regjeringskonstellasjonar med sjølvordsparagraf på EU-

saka har gjort det politisk umogleg å få i gang ein ny EU-debatt.

– Men Europabevegelsen ønsker en bred europadebatt med folkeavstemning så snart som mulig. Vår analyse er at det først vil være mulig i neste stortingsperiode på grunn av den begrensningen som ligger i regjeringserklæringa, seier Nordby.



**EØS-debatt.** Erik Lahnstein, statssekretær i Utanriksdepartementet, og Martin Skylv, ambassaderåd for EU-delegasjonen til Noreg og Island. FOTO: EIVIND FORMOE

EU EVALUERER EØS:

# EØS XL framleis i det blå

At det finst alternativ til både EØS-avtalen og EU har det likevel aldri vore mindre tvil om.

– EØS skal berre handle om den indre marknaden, sa Martin Skylv, ambassaderåd for EU-delegasjonen til Noreg og Island, då han kom på konferansen til prosjektet *Alternativer til dagens EØS-avtale*, som vart halde måndag 4. april.

Skylv var altså klar på at EØS hadde sine grenser. Han forklarte den varsle evalueringa med at avtalen no hadde vara i heile 17 år, men vedgjekk at visse endringar syntest både naturleg og sannsynleg, meinte ambassaderåden.

– Etter at Lisboa-traktaten fall på plass og søylestrukturen er borte, er det nausynt med ei ny vurdering av korleis ein organiserer EØS-arbeidet.

### Lahnstein ser lengre

Prosjektet *Alternativer til dagens EØS-avtale* arrangerte denne gongen seminar med fokus på alternative avtalar, både for Noreg og andre land. Erik Lahnstein møtte frå Utanriksdepartementet i Noreg.

– Det er ikkje det minste rart at EU er så positive som dei er. Noreg kan med god margin til late seg å vera litt tøffare før samarbeidet blir sett i fare, var Lahnstein sin klare appell. Han understreka at det var hans personlege syn, ikkje den offisielle oppfatninga til regjeringa.

Erik Lahnstein framheva energipolitikk som eit område ein burde teke til motmæle på.

Norsk representasjon i EU-organ var også eit spørsmål som burde drøftast i samband med revideringa av avtalen, meinte statssekretæren.

### Til debatt på Stortinget

Eit knippe stortingspolitikarar var inviterte for å kommentere alternativdebatten. Per Olaf Lundteigen, stortingsrepresentant for Senterpartiet, kunne fortelja at han ikkje er optimist med tanke på ei sveitsisk løysing.

– Noreg vil aldri få eit bilateralt avtaleverk EU. Kven har sagt det? Di meir innsyn ein får i korleis dette systemet fungerer, di meir forstår ein at det er tufta på gjensidig avhengigheit.

Morten Høglund, stortingsrepresentant for Framstegspartiet, vedgjekk at partiet var for EØS-avtalen, men meinte at dei både var opne for og ein pådrivar til større openheit kring avtalen.

– Det vil bli ein reell debatt om alternativ til EØS også internt i Frp, forsikra Høglund.

### Vel i hamn

Sigbjørn Gjelsvik, prosjektleiar for Alternativ-prosjektet, syntest han fekk mykje ut av seminaret. Han skal sjølv gjera ein del utgreiingsarbeid rundt mulege alternativ, og meiner det var nyttig å få meir informasjon rundt planane i EU. Sjølv om det var i vage vendingar.

– Skylv såg ikkje for seg at andre sektoravtalar, til dømes forsvarssamarbeidet, skulle inkluderas i EØS på nokon måte. Men samstundes hadde han ikkje noko konkret å vise til, så det vart hans personlege synspunkt, understrekar Gjelsvik.

**Av Marianne Granheim Trøyfald**  
mariannegt@neitileu.no



# Medieblikk

Av Sindre Humberset



■ «Frykter du noen ganger for at du en gang i fremtiden skal bli terrorist?»

Ønsker du å sikre politiet beviser mot deg, dersom

du en gang i fremtiden skal rane en bank?

Er du redd for at dersom du finner ut en gang i fremtiden at du skal laste ned barnporno, at politiet ikke får has på deg? Da er dette produktet for deg», skriv **Jonas Wenberg**, generalsekretær i Ungdom mot EU, i ein annonse på Finn.no der han vil selje sin brukte smarttelefon. «Smarttelefoner kan, dersom du utnytter det mobile nettverket, koble seg på internett over 100 ganger hver dag! Dersom du summerer det med hver sms, hver telefonsamtale og hver epost du sender fra mobilen vil det bli registrert et titalls tusen trafikkdata fra mobilen din i løpet av bare seks måneder», held Wenberg fram, og åtvarar: «Pengene refunderes ikke dersom **datalagringsdirektivet** faller i en eventuell rettsak.»

■ Reisenettstaden travelnews.se melder at eit EU-lovforslag vil nekte borgarane å **flyge meir enn tre gongar per år**, og den samanlagde strekninga får ikkje vere lengre enn 7000 km. Bladet Vesterålen melder at Sortland hagelag er i harnisk fordi EU vil stanse sendingar av frø og løkar på posten. Alle som skal motta pakkar må stå i eit **sentralt register** for å kunne motta pakkar. Registrering kostar 1340,- for utanlandsregistrering og 954,- for innanlandsk registrering. Sundsvall Tidning skriv at EU vil forby **gangfylla**. Frå no av vil det vere ulovleg å gå på vegar og fortau med meir enn 0,2 i promille. Kva er felles for desse sakene? Datoen 1. april.

Ein populært utgangspunkt for **1. aprilspøkar** i avisene er nytt regelverk som vil gjere kvardagen vanskelegare for folk flest. Spøken må vere såpass truverdig at folk ikkje avslører han med ein gong, og kva er ei betre kjelde for absurde reglar enn Den europeiske unionen?

■ «Alle som har lese **George Orwells** bok 1984 kjenner til konseptet 'minne-hol', der San-



ningsministeriet kvitta seg med uheldige dokument og fotografi. Vel, det ser ut som at EU har plukka opp ideen», skriv organisasjonen Open Europe på bloggen sin 25. februar.

Eit bilete av ein smilande **Moammar Gaddafi** og ein like smilande Javier Solana, representant for den felles utanrikspolitikken i EU, har vorte fjerna frå skryteveggen i Justus Lipsius-bygget til EU-rådet. «Vi mistenkjer at dei ville talane til diktatoren og åtaka på eige folk har gjort at biletet har vorte mindre appellerande. Kva som gjorde biletet så appellerande at det vart hengt opp i første omgang, er sjølv sagt eit interessant spørsmål i seg sjølv», held Open Europe fram.

■ Ikkje alle i Høyre var nøgde med **datalagringskompromisset** partiet gjorde med Arbeidarpartiet. «Så har det skjedd. Høyre har sagt ja til Datalagringsdirektivet, og skal nå i politisk hestehandel med Ap hvor grunnleggende **rettsstatsprinsipper** blir gjenstand for kjøp og salg, i bytte med et direktiv DDR verdig», skriv **Steffen Furberg Jensen**, viseformann i Høyres Studenterforening i Trondheim, i kronikken «Jeg ber om unnskyldning» i Adressa 16. mars. «Jeg vil, ærlig og oppriktig, be byens befolkning om en ektefølt og innstendig **unnskyldning** for det som nå har skjedd. Jeg trodde Høyres lojalitet først og fremst var hos det norske folk, ikke hos Brussel. Jeg tok visst feil der.»



■ I ein kommentar i Morgenbladet 15. april kjem **Frank Rossavik** med interessante

observasjonar: «Da Norge i 2003 forhandlet om EØS-bidraget etter EUs østutvidelse i 2004, jobbet jeg som korrespondent i Brussel. EU tenkte på et tall og ganget med to». Rossavik skriv vidare at Noreg hadde elendige forhandlingskort, og resultatet vart deretter.

«UD-folk betrodde meg at forhandlingene var spesielt vanskelige fordi ingen i Norge **brydde seg en døyt** om hvor mye EØS kostet. EU fulgte med og så det. Nå er det annerledes. At Jens Stoltenberg og Jonas Gahr Støre lider nederlag på landsmøtet, og at de har to regjeringspartnere som også krever bruk av reservasjonsretten, er **politiske realiteter** man forstår i Brussel», skriv Rossavik, og konkluderer med at forhandlingane med EU om

reservasjonen frå postdirektivet vil krevje sitt av Jens Stoltenberg og Jonas Gahr Støre.



■ **Sunday Times** har avslørt tre EU-parlamentarikarar som let seg kjøpe av lobbyistar. Ein

artikkel på Europabloggen.no frå 21. mars oppsummerer saka godt i tittelen: «Lobbyist og EU-parlamentariker samtidig? Ikke noe problem». Sunday Times har lagt ein video på YouTube «som viser i all sin pinlighet **Ernst Strasser** (bildet), EU-parlamentariker (MEP) og tidligere østerriksk innenriksminister, tilby sine tjenester som lobbyist i Brussel til to engelske 'kunder'. De viste seg altså å være journalister fra Sunday Times, og i dag har Strasser gått av». Det same har også ein EU-parlamentarikar frå Slovenia og ein frå Romania gjort, etter å ha gått i same felle. Strasser tok mot oppdraget og «så fram til 100.000 euro i året i honorar». Etter avsløringa hevdar han at avisa har manipulert han. «Strasser sier han skjønnte dette med en gang og hadde tenkt å varsle Østerrikes politidirektør. Han fikk bare ikke tid på grunn av en tettpakket kalender», skriv Europabloggen.no.



■ Våre heimlege **føderalistar i Europabevegelsen** har registrert at Nei til EU har gjort

suksess med kritikk av EU. No freistar dei å nytte same suksessoppskrifta. «Mens utviklingen av det indre marked har pågått i raskt tempo, har arbeidslivspolitikken kommet på etterskudd. Det har særlig vist seg i det felles arbeidsmarkedet etter utvidelsen av EU i 2004 med sosial dumping over landegrensene», heiter det mellom anna i framlegget til nytt politisk program for Europabevegelsen. Dei er jamvel uroa over konkurransepakta som EU har på trappene. **Paal Frisvold**, leiar i Europabevegelsen, kjem så med oppsiktsvekkjande påstandar: «**Vi er ikke EU-talsmenn**... Vi ser på EU som et politisk verksted. Der må man gi og ta. Vi er langt i fra enig i all EUs politikk», seier han i følgje ABC Nyheter 14. mars. Denne opplysinga vil truleg vere overraskande for dei som følgjer Europabevegelsen på twitter, der det i stor grad foregår vidaresending av pressemeldingar frå ulike EU-organ. Men vi kan ikkje anna seie enn at vi gler oss til å sjå nye takter frå ja-sida.

# NETTIPS

Denne gang presenteres tre nettstedet som har en felles, rød tråd: Det handler om fagbevegelse og europeisk integrasjon. Den økende EU-skepsisen i fagbevegelsen skinner knapt nok gjennom, men uansett er dette interessant for alle med fokus på EU-spørsmål.

## EU-observatoriet

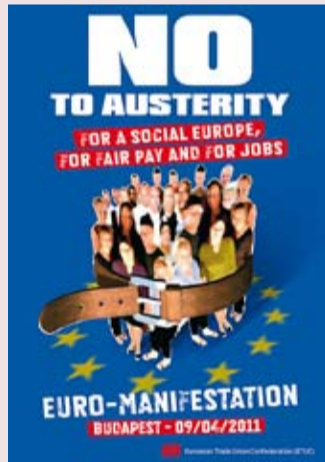
[www.faf.no/euobs/index.htm](http://www.faf.no/euobs/index.htm)



Ingen kan anklage forskningsstiftelsen Fafo for å være særskilt EU-kritisk, men deres «EU-observatorium» er et nyttig nettsted for Standpunktets lesere. Der samles relevante oppslag om EU og arbeidslivet, fra inn- og utland. Hensikten er å «gi oversikt og bakgrunnskunnskap om EU/EØS-saker som påvirker norsk arbeidsliv og fagbevegelse». Nettsiden er laget på oppdrag fra LO, mens Fafo er ansvarlig for innholdet. Det er en mengde linker til EU-relevante nettsteder og siden utføres i samarbeid med LOs Europaseksjon og LO-kontoret i Brussel. Det siste kan man kanskje si er en garanti for at også EU-positive vinkler og saker får plass.

## ETUC – europeisk fagbevegelse

[www.etuc.org](http://www.etuc.org)



I det siste har den europeiske fagbevegelsen mobilisert kraftig mot europakten og høyredreiningen i EU. En snar visitt på nettsidene til ETUC viser bilder, plakater og slagord fra massive anti-EU-demonstrasjoner norsk presse knapt nevner med et ord. En mengde taler og artikler om fagbevegelsens skuffelse over utviklingen i EU ligger lett tilgjengelig, samt faktaark, videosnutter med mer. Totalt sett gir nettsidene et godt innblikk i den økende skepsisen mot EUs utvikling som nå gjør

seg gjeldende i europeisk fagbevegelse. På den bakgrunn anbefales nettsidene til Standpunktets lesere.

## Europaportalen

[www.europaportalen.se](http://www.europaportalen.se)



Europaportalen er en nyhets- og debattsentral som daglig i mer enn ti år har samlet, sortert og analysert nyheter, debattartikler og fakta. Målet er å gi leserne overblikk over EU-relaterte spørsmål. Eu-

ropaportalen drives av Föreningen Europaportalen.se, en allianse med ulike aktører i svensk fagbevegelse. I tilknytning til nettsidene finner man lesernes egne sider, «Mitt Europa», der man kan få publisert egne artikler som er tilrette- og billedlagt av redaksjonen. På sidene kommer man også inn på YouEurope, der leserne kan sende inn spørsmål som blir besvart av beslutningstakere og politikere i en slags videointervjuer. EU-parlamentet har finansiert store deler av nettstedet, som gir interessant innblikk i svensk EU-debatt.

PÅ NETT MED NEI TIL EU



WEB: [neitileu.no](http://neitileu.no) (Nei til EUs nettsider)



TWITTER: [twitter.com/neitileu](https://twitter.com/neitileu) (Daglige nyheter og kommentarer)



IDENTI.CA: [identi.ca/neitileu](http://identi.ca/neitileu) (Daglige nyheter og kommentarer)



FACEBOOK: [facebook.com](https://facebook.com/neitileu) (Meld deg inn i gruppen neitileu)





Trosset Ap-ledelsen. Jens Stoltenberg og Ap-ledelsen gikk på et nederlag da landsmøtet vedtok veto mot EUs postdirektiv.

FOTO: ARBEIDERPARTIET

## ARBEIDERPARTIETS LANDSMØTE:

# Historisk EØS-seier

Vedtaket om om veto mot EUs postdirektiv på Aps landsmøte i april skaper en historisk ny situasjon for norsk EU- og EØS-debatt etter 17 år med EØS-avtalen.

Kampen om EUs tredje postdirektiv var en av de viktigste sakene på Arbeiderpartiets landsmøte 7. til 11. april. Den sto mellom partiledelsen på den ene siden, og fagbevegelsen, distriktene og krefter i AUF på den andre. Resultatet ble historisk.

Statsminister Jens Stoltenberg hadde håpet på et annet utfall, men respekterte landsmøtets avgjørelse:

– Landsmøtet vedtok noe annet enn det jeg ville. Det er jo sånn demokratiet er. Jeg er trygg på at vi kommer til å finne en eller annen måte å håndtere dette på, sa Stoltenberg til TV2 i etterkant. Han er ikke bekymret for at EØS-avtalen skal ryke som

følge av den norske reservasjonen mot postdirektivet.

– Litt kluss kan det helt sikkert bli, men det er det jo med alle land hele tiden. EU er en stor organisasjon med tusenvis av direktiver.

### Kompromissforsøket

Gjennom hele helga ble det lobbet intenst for partiledelsens kompromissforslag, og i ellefte time lørdag kveld valgte selv Postkom å bøye seg for presset. Både Jens og Jonas svingte seg på landsmøtefestens dansegulv, men lite visste de at partiledelsen neste morgen skulle komme til å gå på sitt største tap siden LO-kongressens nei til EU i 1994.

En viktig årsak til grasrotas seier var at et stort flertall av fylkespartilaga hadde med seg klare vedtak i kofferten inn til Oslo. Ledelsen kom for seint på banen og veide opp for det med å sette alle kluter til da de skjønnte at det kunne gå mot et reservasjonsvedtak. Presset førte til ergrelse hos mange delegater.

Landsmøtefesten summet av postsnakk, ikke en eneste fylkesleder hadde unngått press fra øverste hold. Presset for kompromiss var topptungt, og da Postkom til slutt godkjente kompromisset, la redaksjonskomiteen frem en enstemmig innstilling. Direktivmotstanderne vurderte det slik at det beste var å gjøre opprør i salen fremfor at AUF stod alene på dissensen i redaksjonskomiteen. For dette var ikke bare en ungdomssak. Fagbevegelsen og distriktsrepresentantene hadde alle uttrykt sin støtte fra talerstolen.

### Opprettholdt forslaget

Da søndagssola lyste over smale blikk fra gårdsdagens fest ble det delt ut en pressemelding om at Postkoms godtok kompromisset, noe som fikk det til å svartne for mange. Fylkespartilagenes vedtak hjemmefra var fortsatt like klare som før landsmøtet: kompromiss var uaktuelt. Tilhengerne av et klart reservasjonsvedtak jobbet intenst til siste sekund, og minnet

delegatene på mandatet de hadde med seg fra hjemfylkene. Ordfører i Sauda, Laura Seltveit, og nestleder i Akershus Ap, Kristiane Berg, gikk opp på talerstolen og opprettholdt Rogaland Arbeiderpartis tidligere innsendte forslag om bruk av reservasjonsretten.

– Dette er en avgjørelse som skal tas på dagtid i landsmøtesalen, la Berg til fra talerstolen.

Det gikk mot avstemming mellom kompromiss og reservasjonsvedtak mens blitzlampene knitret og pulsen var høy på begge sider. Salen flimret av røde stemmekort, men holdt det? I minuttene mellom opptelling og kunngjørelse av stemmetallene, holdt landsmøtet pusten.

– Det blir ikke behov for kontra, sa ordstyrer Dag Terje Andersen.



Jens Stoltenberg

– Opprettholdelsesforslaget har fått 181 stemmer!

Jubelen stod i taket mens statssekretærer og andre høyt på strå gispet. De hadde ikke regnet med grasrota.

### Postkom fornøyd

Postkoms leder Odd Christian Øverland var glad for resultatet:

– Dette viser at landsmøtet i Arbeiderpartiet er suverent, og at vi vet nok til å gå inn for reservasjonsretten, sier Øverland til Klassekampen.

Om kompromissforslaget sier han:

– Vi følte at mulighetene for veto lå inne i forslaget, og at våre krav var imøtegått. Vi kunne gitt Jens mulighet til å forhandle, men nå er signalet enda klarere fra landsmøtet. Det er vi glade for, sier Øverland.

På Aps landsmøte  
**Hilde Firman Fjellså**  
hilde@umeu.no

**» Dette er en avgjørelse som skal tas på dagtid i landsmøtesalen**

Kristiane Berg (Akershus) på Arbeiderpartiets landsmøte



FOLKERØYSTING OM DANSKE EU-UNNTAK:

# Omkamp om euroen

Nok ein gong vil den danske ja-sida ha omkamp om euroen. I mellomtida har regjeringa slutta seg til europakta. – Deltaking i pakta er det same som innmelding i euroklubben, seier Søren Søndergaard frå Folkebevegelsen mod EU.

Danmark har unntak frå euroen og justis- og forsvarspolitikken til EU. No vil den danske regjeringa ha ei ny folkerøysting om dei danske EU-unntaka. Det er framlegget om ei ny konkurransepakt, eller europakt, som gjer spørsmålet om ny folkerøysting aktuelt.

– No ser vi konturane av eit samarbeid i euro-sona som aukar i omfang og djupn, og som godt kan kome til å aktualisere vår posisjon i høve til euroen, sa den danske statsministeren Lars Løkke Rasmussen i ein debatt Folketinget 9. februar, i følgje Folkebevegelsen.dk.

– Det kan bety at vi igjen må vurdere timinga av eit oppgjør med dei danske unntaka.

**Tilslutta euro-pakta**

På EU-toppmøtet i Brussel i mars meddelte statsminister Lars Løkke Rasmussen at Danmark sluttar seg til den nye konkurransepakta i regi av eurolanda. EU-motstandarane reagerer kraftig på dette.

– Løkke har brote euro-unntaket og avgitt politisk suverenitet utan å spørje veljarane, seier Søren Søndergaard, EU-parlamentarikar for Folkebevegelsen mod EU.

– Med den nye europakta set EU heilt klare retningslinjer for den økonomiske politikken med budsjett-tak, lønsmodeasjon, auka pensjonsalder og utvikling av felles skattepolitikk. Tilsluttinga til pakta er eit farvel til sjølvstendig dansk økonomisk politikk, seier Søndergaard.

– Deltaking i pakta er det same som innmelding i den euroklubben som veljarane har sagt nei til i heile tre folkerøystingar. Vi krev difor at folketingsfleirtalet spør folket om dei kan godkjenne tilsluttinga til europakta i ei folkerøysting.

EU-professor Marlene Wind støttar Søndergaard si tolking av tilsluttinga til europakta.

– Vi vert ein del av euroklubben, berre utan mynten. Men det er opplagt at når vi gjer alle dei tinga som eurolanda gjer, vert det også enklare å få eit ja den dagen det vert folkerøysting om euroen, seier Marlene Wind til Politiken 22. mars.

**Folkerøysting om unntak**

Meiningsmålingar viser at motstanden mot euroen er større



Vil ha ny euro-røysting: Den danske statsministeren, Lars Løkke Rasmussen, vil ha ny folkerøysting om det danske unntaket frå euroen.

FOTO: VENSTRE.DK



Lave K. Broch



Søren Søndergaard

i Danmark enn på 15 år. 53,7 prosent vil røyste nei til euroen, viser ei måling frå mars. Tala fordeler seg med 43 prosent klart nei og 10,7 prosent kanskje nei, medan 27,9 prosent seier klart ja, og 15,9 prosent kanskje ja. Danske Bank, som tinga målinga, seier at nei-sida

vanlegvis klarer EU-valkampar betre enn ja-sida, så dei meiner ei røysting ville gje eit klart fleirtal. Men målingar viser også at det kanskje kan vere lettare å få ja-fleirtal i ei røysting der alle tre unntaka er tema, altså både euroen, forsvars- og justis-unntaket.

Lave Broch, kampanjekoordinator for Folkebevegelsen mod EU, innleidde på seminaret til Alternativ til EØS-prosjektet 4. april. Han har ikkje tru på folkerøysting om euroen.

– Det er ikkje realistisk med

folkerøysting i nær framtid. Eurolanda er i krise og makta til EU veks. Fire parti er mot euroen og meiningsmålingar viser klart nei-fleirtal, sa Lave Broch på seminaret.

Han meiner derimot at det kan vere realistisk med folkerøystingar om justis- og forsvarunntaka, som det er mindre motstand mot å fjerne.

Av Sindre Humberstet  
sindre.humberstet@neitileu.no

**FAKTA**

**Danske EU-unntak**

■ Danmark har hatt unntak frå EUs pengesamarbeid sidan danskane sa nei til Maastricht-traktaten i 1992.

■ I 1993 sa Danmark ja til traktaten, etter at dei hadde fått unntak for pengesamarbeidet, justis- og forsvarsområdet.

■ Etter euroen vart innført i 1999 kom spørsmålet om euro-tilslutning oppatt, men danskane røysta nei til euroen i ei ny folkerøysting i 2000.

**Selvangivelse om EU**

■ Standpunkt videreformidler her svarene til folk i mediebildet som er portrettintervjuet på siste side i Dagsavisen, og har gitt svar på det for oss nokså sentrale spørsmålet: «Bør Norge inn i EU?» Som vanlig presenteres ni nei, og ett ja – for balansens skyld. Kilden for samtlige svar er altså Dagsavisens siste side.

«**Hm. Jeg er veldig delt på det der. (Lang stillhet, så.) Nei! Nei, jeg vet ikke egentlig. Jeg er egentlig litt for. Men EU er blitt så stort og dysfunksjonelt at det sprekker før eller siden. Hadde du spurt meg om å gjenskape hansaligaen, hadde jeg kanskje sagt ja.»**

Morten Bpås, forskningssjef ved Fafo Institutt for anvendte internasjonale studier, 6. april 2011

«**Nei!**»

Truls Heggero, vokalist i bandet «Lukestar», 7. april 2011

«**Nei. Men det er viktig at EU eksisterer.»**

Erik Solheim, miljø- og utviklingsminister (SV), 16. desember 2010

«**Nei, ikke sånn som stå er nå.»**

Eli Rygg, tidligere barne-tv-stjerne, 12. januar 2011

«**Ja, der har jeg vært forsiktig med å si for mye, men hvis jeg skal si noe vil jeg si nei. Dermed kan Norge være en uavhengig stemme, for det er det noen som må være. Men da må vi også bruke denne stemmen.»**

Øystein Dahle, styreleder i World Watch Institute og Friluftslivets Fellesorganisasjon, 19. desember 2007

«**Alle mente det kom til å gå ad undas sist vi ikke meldte oss inn i EU, men det har vel bare gått bedre og bedre. Så svaret er nei.»**

Terje Sporse, komiker og programleder, 3. juni 2008

«**Nei, av hensyn til fiskeriene.»**

Viggo Valle, journalist i NRK, kjent fra «Påskelabyrinten» på radio, 19. mars 2008

«**Her har vi slitt i mange år for å komme oss ut av vestblokk og østblokk og så skal vi inn i en til? Nei, takk.»**

Tore Johansen, artist kjent fra blant annet «The julekalender», 18. desember 2008

«**Nei, nei og atter nei.»**

Guttorm Guttormsgaard, billedkunstner og grafiker, 26. mai 2008

«**Ja, vår plass er i Europa og vi bør vise solidaritet med det europeiske prosjekt. Jeg holdt meg for nesen da jeg stemte ja i 1994, fordi jeg ikke likte at ja-siden gjorde EU-saken til et spørsmål om økonomi. Det er ikke det EU handler om.»**

Øystein Dørum, sjefsøkonom i DnB Nor Markets, 2. februar 2008

**Meir motstand i Danmark**

■ Lave Broch frå Folkebevegelsen mod EU meiner motstanden mot EU-utviklinga aukar.

– Der er ein veksande folkeleg kritikk av EU, og samstundes vert vi bundne meir og meir til EU, sa Broch på Alternativ til EØS-seminaret 4. april.

– Folkebevegelsen mod EU fekk 70 000 fleire røyster i EU-parlamentsvalet i 2009. Ja-partia snakkar om grenser for EU si makt, og der er ein

veksande diskusjon om tettare nordisk samarbeid.

Ungdomspartiet Konservativ Ungdom vedtok på sitt landsmøte i mars at dei ønskjer å melde Danmark ut av EU.

– Vi går no inn for at Danmark vert meldt ut av Den europeiske union, seier Jens Salling, leiar i Konservativ Ungdom. Organisasjonen har i mange år vore motstandar av euroen og vil forsvare dei danske EU-unntaka.



NY VERVEKAMPANJE I NEI TIL EU:

# Jo flere vi er s

**Jo flere vi er sammen, jo sterkere blir vi. Verv dine venner gjennom vår Verv en venn-kampanje.**

Seks år med sammenhengende nei-flertall på alle meningsmålingene viser at EU-motstanden står sterkt. Dette viser at Nei til EU har et stort potensiale for medlemsvekst. For til tross for harde tider for ja-siden ønsker Europabevegelsen snarest en ny folkeavstemning, det er fortsatt klar overvekt av EU-tilhengere på Stortinget og strømmen av EØS-direktiver ser ikke ut til å ha noen ende.

Da trenger Norge en klar og sterk nei-bevegelse, som står klare for å ta debattene, ikke bare i media, men også i kantina på jobb, i familieselskapet og på bussen.

Medlemstallet i Nei til EU er viktig. Det gir oss økonomiske handlingsrom og ekstra kraft når vi fronter våre saker.

Verv en venn er Nei til EUs rekrutteringskampanje for 2011, og målet er enkelt: få dine venner med i Nei til EU.

## Bruk vervekortet

Snakk med venner og bekjente om Nei til EU og spør dem om de vil bli medlem. Det krever hverken mye tid eller ressurser og alt kan gjøres ved å gi dem postkortet som ligger vedlagt i Standpunkt.

70 prosent av dem som ikke er medlem av noen organisasjon oppgir som hovedgrunn at de aldri har blitt spurt, og med meningsmålingene i ryggen er det grunn til å tro at det er flere mennesker som aldri har blitt tilbudt medlemskap hos oss.

## Slik går du frem for å bli en verver

- Finn frem det vedlagte postkortet.
- Finn en venn, familiemedlem, en nabo, kollega eller partifelle
- Spør om de er imot EU-medlemskap
- Spør om de vil være med i Nei til EU.
- Sier de ja er det bare å fylle ut postkortet (husk å fylle inn navnet ditt også slik at du får vervepremie) og send postkortet til oss. Postkortet er selvfølgelig ferdig frankert og adressert.

Personen du verver får en velkomstpakke i posten med giro samt informasjon.

## Fine vervepremier

Nytt av året er de faste vervepremiene som gjelder hele året.

- Verver du en venn får du et jakkemerke fra Nei til EU, samt et lodd i vårt nye vervelotteri.
- Verver du 3 eller flere får du et krus med en flott Nei til EU-logo.



**Vedlagt i Standpunkt.** Bruk vervepostkortet som du finner vedlagt i avisa til å verve en venn til Nei til EU.

- Verver du 5 eller flere får du et gavekort på enten bøker eller sportsutstyr på 500 kr.
- Verver du 10 eller flere betalende medlemmer til Nei til EU får du et reisegavekort fra DTF travels på kr 2 000.

Du velger selv om du vil spare opp vervingene dine i løpet av året eller om du vil vekle dem inn til premier etter hvert. Kun betalende medlemmer gir vervepremie og du kan kun få ett reisegavekort, ellers står du fritt til å velge.

Vi sender ut vervepremiene i slutten av året, men ta kontakt med oss hvis du ønsker å motta vervepremiene din tidligere.

## Vinn Islandstur

I tillegg til vervepremier kan Nei til EU i år også friste med vervelotteri, hvor hovedgevinsten er en weekendturl for to til Island, med hotellovernatting sentralt i Reykjavik. Alle som verver ett nytt betalende medlem i 2011 er med i trekningen om hovedpremiene, uansett antall verving.

Ny er også ordningen med å gi bort et Standpunkt. Mange som verver har kanskje møtt svaret «jeg er litt usikker, jeg må vite mer før jeg bestemmer meg.» Nå kan du tilby dem et gratis nummer av Standpunkt, helt uten forpliktelser. Da får de kunnskap om EU-spørsmålet og blir kjent med Nei til EU. For å gi bort en utgave av Standpunkt, ta kontakt med oss.

## Av Lene Pettersen

lene.pettersen@neitileu.no

## TA KONTAKT!

### Hvem kan jeg kontakte hvis jeg trenger hjelp?

For å melde inn et nytt medlem, gi bort et Standpunkt, eller spørsmål om vervepremier:

- ring 22 17 90 20,
- eller send epost til medlem@neitileu.no

### For spørsmål angående verving:

- ring 22 17 90 20,
- eller send epost til lene.pettersen@neitileu.no



**Ny vervekoordinator:** Fra 1. mars ansatte Nei til EU Lene Pettersen som vervekoordinator i halv stilling. Hun skal jobbe med verving og vervetiltak, og er opptatt av at om mange bare gjør en liten verveinnsats vil det gi et stort ververesultat for Nei til EU.



# ammen...

## Bli medlem i Nei til EU!

Send følgende SMS-melding  
NEITILEU <DITT NAVN OG  
POSTADRESSE> til 2090  
(150,- for 2011)

» I tillegg til vervepremier kan Nei til EU i år også friste med vervelotteri, hvor hovedgevinsten er en week-endtur for to til Island.

## Vervetips

### Hvilke venner kan jeg verve?

- Samboer/ektefelle
- Søsken
- Kollegaer
- Partifeller
- Studieveinner
- Naboer
- Fagforeningskamerater
- Familiemedlemmer
- Postbudet
- Frisøren

### Kan jeg verve uten postkort?

Klart du kan, du kan blant annet sende innmeldingen på epost til medlem@neitileu.no, hvor du fyller inn navn og adresse til det nye medlemmet, samt ønsket medlemskap. Husk også å skriv inn ditt fulle navn slik at du er med i vervelotteriet.

### Hva med dem jeg ikke møter så ofte?

Hvis vennen din bor et stykke unna og det er lenge mellom hver gang dere ses, kan du også sende personen en tekstmelding for å spørre om hun eller han ønsker å bli medlem.

«Hei! Nei til EU har en vervekampanje gående og jeg tenkte derfor å verve deg som medlem! Send melding tilbake til meg, så ordner jeg resten.»

Får du et positivt svar tilbake er det bare å sende kontaktinformasjonen til oss, enten på postkortet eller epost, så registrerer vi medlemskapet umiddelbart.

### Hva bør jeg huske på når jeg verver?

Husk at alle har blitt vervet på et tidspunkt, og at du gjør en viktig jobb for Nei til EU. Uten mennesker som deg hadde EU-saken vært tapt for mangfoldige år siden.

Men det er lett å bli for ivrig når man verver, husk at det eneste du kan gjøre er å gi dem argumentene om hvorfor de bør bli medlem og gi dem tilbudet om medlemskap. Du skal ikke kreve at de melder seg inn eller kjefte på dem fordi de ikke deler ditt syn på EU-spørsmålet. Smil og tilby dem gjerne en gratis utgave av Standpunkt hvis de er i tvil om sitt standpunkt til norsk EU-medlemskap.

### Hvor mye koster det å bli medlem?

- Et ordinært førsteårsmedlemskap koster 150 kr.
- Etter det første året koster årsmedlemskap 290 kr.
- Husstandsmedlemskap koster 50 kr per person i tillegg til hovedmedlemmet.
- For ungdom under 26 og studenter koster medlemskap i henholdsvis Ungdom mot EU og Studenter mot EU 50 kr i året.

## Egen vervekoordinator

**Fra 1. mars ansatte** Nei til EU en egen vervekoordinator i halv stilling som utelukkende skal jobbe med verving og vervetiltak. Den nye vervekoordinatoren heter Lene Pettersen (25 år), har bakgrunn fra AUF og har tidligere jobbet som reisesekretær og sittet i sentralstyret til Ungdom mot EU. Hun sitter nå som styremedlem i Oslo Nei til EU og studerer for å bli lærer i norsk som andrespråk ved Universitetet i Oslo.

– Mye av jobben vil være å hjelpe fylkeslag i

deres vervearbeid, samt koordinere og samkjøre kampanjen *Verv en venn* fra kontoret i Oslo. Sommerhalvåret er satt av til reising rundt i landet for å stå på stand og delta på arrangementer i regi av fylkeslagene, sier Lene Pettersen.

**Dersom du ønsker å skape litt aktivitet** i lokallaget ditt, eller har noen spørsmål om verving, standaktivitet eller lignende, er det bare å ta kontakt med Lene på telefon 22 17 90 20, eller e-post lene.pettersen@neitileu.no.



## Publikasjoner fra Nei til EU

**Årbok 2011: Demokratisk underskudd - 195,-**

Aldri før har mer myndighet og flere avgjørelser vært samlet i EU-hovedkvarteret Brussel. Og aldri før har oppslutningen i valg til EUs parlament vært lavere. Befolkningens misnøye mot unionen er rekordstor. Hva består EUs demokratiske underskudd i – og hva betyr det for folket i unionen? 128 sider. Redaktør: Morten Harper. Kun kr 195 (inkl porto). Bestilling: neitileu@neitileu.no.

**EU-guiden - gratis**

Dette er heftet som gir svaret på mange av de spørsmålene som EU-debatten reiser. Heftet tar for seg en god del av jasadens argumenter og gir neisidens svar på disse. Heftet kan lastes ned som pdf.

**Nordområdenes geopolittikk - 40,-**

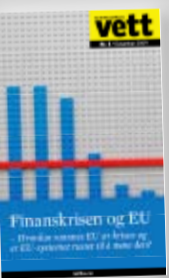
Hva er det EU ønsker å oppnå i Arktis? Hvilke allianser søker Island? Og hvordan kan Norge best ivareta interessene i nord? VETT 1-2011 ser på hvordan utviklingen i nordområdene tegner et nytt verdenskart. Redaktør: Morten Harper. 64 sider.

**Kommunalpolitikk og EU - 40,-**

Store deler av EU-reglene om marked og fri konkurranse gjelder for Norge gjennom EØS-avtalen. Nei til EUs skriftserie VETT 3-2010 drøfter hva EU og EØS-avtalen betyr for norske kommuner og fylker. Redaktør og hovedforfatter Jens Kihl er kommunalpolitisk sekretær i Nei til EU. 64 sider.

**Stadig mer union - 40,-**

Lisboa-traktaten trådte i kraft 1. desember 2009. Nei til EUs skriftserie VETT 1-2010 drøfter innholdet og konsekvensene av EUs nye traktat. Forfatteren Morten Harper er utredningsleder i Nei til EU.

**Finanskrisen og EU - 40,-**

Nei til EUs skriftserie VETT 4-2009 tar for seg finanskrisen og EU. Har EU-systemet bidratt til finanskrisen? Hva betyr den for arbeidslivet og velferdspolitikken? Skal EU få større makt over finanspolitikken? 64 sider. Redaktør: Marte Nilsen.

**Sagaøyas nye virkelighet - 40,-**

VETT 3-2009 går inn i debatten for og mot EU på Island. Hva er situasjonen på Island, og har et eventuelt EU-medlemskap noen betydning for Norge? 64 sider. Redaktør: Morten Harper.

**Myter og fakta om EU og EØS**

Løpesedler som svarer på ja-sidens luftige påstander. Nummer tre og fire tar hull på mytene om euroen og at vi trenger EØS-avtalen for å selge varene våre til EU. Perfekt å gi til tvilere og ja-folk.

**Ferske faktaark**

- 4-2011: Vikarbyrådirektivet
- 3-2011: Helsedirektivet
- 2-2011: Forskning og EØS
- 1-2011: EUs landbrukspolitikk



Last ned fra Nei til EUs nettsider:

[www.neitileu.no/kunnskapsbank](http://www.neitileu.no/kunnskapsbank)

**EUS EGNE SVINDELJEGERE (OLAF) GJØR IKKE JOBBEN:**

# – Milliardsvindel

– EU-byråkratene ønsker ikke å reformere EUs kontor for bekjempelse av svindel, Office de Lutte Anti-Fraude (OLAF). Derfor vil milliardsvindelen i EU fortsette, sier Marta Andreasen, som i 2002 fikk sparken som regnskapssjef i OLAF.

– Jeg tror ikke ansettelsen av den tidligere italienske «mafiajegeren» Giovanni Kessler som ny sjef for OLAF vil endre dette, sier Marta Andreasen. OLAF har i dag et budsjett på 50 millioner euro og 500 ansatte.

Andreasen er i dag medlem av EU-parlamentet for UK Independence Party, et parti som vil ha Storbritannia ut av EU og tror det kan lykkes. Andreasen er 57 år, født i Argentina med dansk far, og kjent som en «varsler» og krass kritiker av EU-systemet. Standpunkt får tak i henne på telefonen mens hun suser over de nordfranske sletter i 200 kilometer i timen med lyntoget «Eurostar» til sin valgkrets i Sør-England. Hun snakker med lav og nesten forsiktig stemme. Men uttalelsene om svindel og korrupsjon i EU-systemet er knallsterke og veldokumenterte.

**Et korrupt system**

– EU er i bunn og grunn et korrupt system. EU-byråkratene har etablert et sinnrikt system for å disiplinere og straffe kritikere og «avvikere», sier Andreasen uten å heve stemmen.

I 2002 ble hun suspendert som regnskapssjef i OLAF etter at hun nektet å godkjenne mer enn 5 000 tvilsomme EU-prosjekter. Tre år seinere ble hun endelig oppsagt, fordi hun hadde vist «mangel på lojalitet og respekt for arbeidsreglementet». Det var en nedverdiggende prosess, konstaterer hun.

Andre EU-analytikere mener at OLAF kan få mer «trøkk» med Giovanni Kessler som ny sjef, fordi han i mange år etterforsket og avdekket mafia-kriminalitet i Italia. Men mye avhenger av samarbeidet med EUs 27 medlemsland, som må bli flinkere til å innrapportere mistanker om svindel og korrupsjon i EU-relaterte saker, mener analytikere.

OLAF har for eksempel avdekket et par større saker som gjelder smugling av sigaretter til EU-området. EU-landene går hvert år glipp av mange milliarder euro i tapte momsinntekter på sigaretter og annen moms-svindel mellom EU-landene.

**Frynsete rykte**

Men OLAF har et frynsete

rykte. I januar i år fikk Marta Andreasen overraskende bekreftet noen av sine analyser da nederlenderen Maarten Engwirda beskyldte en tidligere kvinnelig administrativ leder i OLAF, Siim Kallas, for korrupsjon, sabotasje og «Kreml-metoder» for å svekke Revisjonsrettens arbeid med kontroll av EU-regnskapene. Den krasse kritikken kom i et intervju med avisa «De Volkskrant» i Amsterdam, referert i Le Monde 13. januar 2011. Engwirda var medlem av og seinere toppsjef for Revisjonsretten fram til 1. januar i år, og mest alvorlig var presset mot Revisjonsretten fram til 2005. Siim Kallas er i dag EU-kommisjonens topplerer for transport. Hun har tidligere vært statsminister i Estland.

– Dette er veldig interessante opplysninger, men jeg synes Maarten Engwirda kunne ha støttet meg da byråkratene i Brussel ga meg sparken, sier Andreasen i en kommentar.

**Får støtte av revisorer**

Andreasen får også indirekte støtte av EUs egne revisorer knyttet til Revisjonsretten i Luxembourg, *La cour des comptes europeenne*. De mener EUs regnskaper er fulle av feil og rot og dermed «utilfredsstillende og uakseptable», slik de uttrykker det i revisjonsrapporten om EUs regnskaper for 2009 som ble lagt fram i november 2010. Problemet er at dette har pågått i 16 år og fortsetter år etter år. Det «ureglementerte» beløpet for 2009 dreier seg om 3,8 milliarder euro, rundt 30 milliarder kroner. Men beløpene kan være vesentlig større.

– Hvis en dansk finansminister hadde mottatt en slik rapport fra Riksrevisjonen i Danmark, så ville han bli tvunget til å gå av, sa den danske sosialdemokraten Christel Schaldermose som er medlem av EU-parlamentet, i en kommentar.

Danskene misliker at de betaler inn 10 milliarder kroner mer til EU-kassa enn de får tilbake i støtte, i følge tall fra Folkebevegelsen mot EU i Danmark. EU-byråkratene sier det dreier seg om 7 milliarder. Uansett er det mye penger.

**Milliarder til mafiaen**

Problemet er at EU bruker titalls



**Fikk sparken, ble EU-parlamentsmedlem.** – Bildet er fra et møte i parlamentet.

milliarder euro som forsvinner i lommene til den italienske mafiaen, til våpenprodusenter og flernasjonale selskaper, samt tusenvis av fiktive og absurde prosjekter og selskaper. Standpunkt sitter med ei liste på 100 slike prosjekter som gravejournalistene i Euobserver.com har samlet, og der fellesnevneren er at virkeligheten overskrider fantasien. Lista er bare toppen av et isfjell som omfatter alle de 27 medlemslandene i EU, men der Italia stikker av med den største biten av «svindelkaka». Et eksempel: En grådigg tannlege i Cosenza i Sør-Italia cashet inn millioner av euro i EU-støtte til en solcellebedrift som aldri så dagens lys, men pengene ble brukt til innkjøp av 56 luksusbiler av typen Ferrari Testarossa, samt dyre motorsykler og luksusbåter. Tannlegen var med i en liga som greide å svindle EU-kassa for 80 millioner euro, rundt 640 millioner kroner.

Marta Andreasen er opprørt over dette systemet, ikke minst fordi det i hovedsak er skattebetalernes penger. Likevel skal EU øke utgiftene



# Handelen i EU vil fortsette



EU er i bunn og grunn et korrupt system. EU-byråkratene har etablert et sinnrikt system for å disiplinere og straffe kritikere og «avvikere», sier Marta Andreasen, som nå er medlem av EU-parlamentet.

FOTO: EU-PARLAMENTET

til regionalpolitikken med 14,7 prosent til 54,6 milliarder euro for 2011, det vil si rundt 460 milliarder kroner. Det er i denne «regionalkassa» svindlerne forsyner seg grovest.

### Brussel kledd naken

Marta Andreasens iskalde møte med Brussel-byråkratene og de «orwellske» irrganger i EU-systemet er dokumentert i boka «Brussel Laid Bare» (Brussel kledd naken), som kom ut i 2009. Boka vakte internasjonal oppmerksomhet og kan leses som en spenningsroman om det som foregår bak kulissene i EU-hovedstaden.

– Jeg mistet en godt betalt jobb og ble skikkelig dårlig behandlet av byråkratene i Brussel. Min konklusjon er at Kommisjonen ikke ønsker

en sterk og uavhengig regnskapssjef i OLAF. De vil ha folk som løpende godkjenner EU-prosjekter i tråd med Kommisjonens filosofi, som i hovedsak er bankerott og totalt mangler respekt for rettferdighet, sannhet og upartiskhet. Derfor tror jeg det er nesten umulig for den nye toppsjefen i OLAF, Giovanni Kessler, å oppnå resultater av betydning. Det trengs strukturelle og politiske reformer i hele EU-systemet. Det er ikke Kommisjonen og flertallet av EU-landene interessert i. De profiterer på dagens system, det er kjernen i problemet, mener Andreasen.

### EU-byråkratene redde

– EU-byråkratene var redde for meg og mislikte det jeg gjorde. Jeg er en sannhetssøker som

ikke kan kjøpes for penger eller tvinges til taushet. Det er, sammen med politiske forhold, årsaken til at to store partigrupper i EU-parlamentet (sosialdemokratene og de konservative) i 2009 nektet meg jobben som nestleder i den viktige komiteen for budsjettkontroll som jeg søkte. Budsjettkomiteen overvåker og kontrollerer EUs budsjetter, sier Andreasen, som etterlyser sterkere sanksjonsmuligheter for å stanse tvilsomme prosjekter.

– Jeg er nå vanlig medlem av komiteen, fortsetter hun og beskriver EU-parlamentet som et «sandpåstrøingsorgan», selv om EU-parlamentet i teorien har fått mer makt. Makt eller ikke makt, stadig flere velgere i de 27 EU-landene vender ryggen til EU-parlamentet. I 2009 deltok bare 43,2 prosent i valget til nytt EU-parlament, en nedgang på rundt 20 prosentpoeng på 30 år. Det ser ikke ut til å bekymre EU-politikerne nevneverdig.

### Totalt uakseptabelt

På spørsmål fra Standpunkt om Norge bør betale milliardbeløp

til «nye» EU-land for å handle med EU-området, svarer Andreasen et kontant nei.

– Det er totalt uakseptabelt og egentlig ganske absurd. Så vidt jeg vet, har ikke Sveits gått med på slike betingelser eller ordninger. Handelen mellom land bør selvsagt baseres på de regler som gjelder internasjonalt, som for eksempel i Verdens Handelsorganisasjon (WHO), sier Andreasen før mobilen hennes forstummer når Eurostar går under den engelske kanal.

I 20 år gjorde Andreasen karriere som revisor i store flernasjonale selskaper i USA og Storbritannia. I 1998 fikk hun jobb i OECD, Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling. To år seinere fikk hun sparken etter å ha påvist alvorlige mangler og svikt i OECDs regnskapssystem. Det hører med til historien at OECD foretok gjennomgripende forbedringer i regnskapssystemet etter at Andreasen fikk sparken. Også i EU ble hennes karriere kortvarig, og OLAF skrapet fortsatt i overflaten i et hav av kriminalitet i EU-systemet,

mener kritikerne.

### Journalist ransaket

Mangelen på innsyn i EUs organer gjelder også OLAF. I 2004 ble kontoret til den tyske Stern-korrespondenten i Brussel, Hans-Martin Tillack, ransaket etter at han skrev om «uregelmessigheter» i OLAF basert på interne dokumenter i organisasjonen. Belgisk politi hadde mistanke om bestikkelse av medarbeidere i OLAF. Tillack ble fengslet i flere timer mens belgisk politi beslagla 16 bokser med dokumenter, to PC'er og fire mobiltelefoner.

Tre år seinere ble Tillack frifunnet på alle punkter. Han fikk en oppreisning på til sammen 40 000 euro, rundt 320 000 kroner. Det skjedde etter at Den europeiske menneskerettsdomstolen kom fram til at politiets aksjon var i strid med reglene for yringsfrihet. Han fikk også medhold i domstolen om at journalister har rett til å beskytte sine kilder.

Av Oddvar Lind  
odlind@online.no

**Jeg mistet en godt betalt jobb og ble skikkelig dårlig behandlet av byråkratene i Brussel. Min konklusjon er at Kommisjonen ikke ønsker en sterk og uavhengig regnskapssjef.**



EØS-REGLENE PÅVIRKER KOMMUNE-NORGE:

# Lokalvalg er EU-valg!

Lokalpolitikere må bli tøffere til å bruke handlingsrommet i EØS-avtalen – og utfordre EU-retten.

– Klart lokalvalg er EU-valg, sier Torunn Husvik, nestleder i Nei til EU og lokalpolitiker i Oslo for Arbeiderpartiet.

– Undersøkelser har vist at norske lokalpolitikere ofte har liten kjennskap til hvordan sakene de jobber med er påvirket av EØS-avtalen, både med tanke på hvilke hindre og muligheter som eksisterer. Derfor har vi i Nei til EU det siste året hatt et sterkt fokus på kommunesektoren, og på konferansen 2. april kom det tydelig frem at EU har mye å si også i lokalpolitikken, sier Husvik.

Hun mener lokalpolitikere må bli tøffere til å bruke det handlingsrommet som finnes i EØS-avtalen, og viser til anbudsreglene som et eksempel på områder hvor EU har stor innvirkning.

## Ikke et reelt EU-valg

Hege Lothe, styremedlem i Sogn og Fjordane Nei til EU og lokalpolitiker for SV i Gloppen, peker på at reelt sett er ikke et lokalvalg noe EU-valg.

– Alle vet at det ikke er kommunestyrene i Gloppen eller Målselv som kan melde Norge inn i EU eller ut av EØS, sier hun.

Men hun vil likevel si at begrep som folkestyre står sentralt i valgkampen. Og hvis det først er på dagsorden, er slike internasjonale avtaler svært viktige også for det lokale folkestyret. Hun forteller at kommunestyret i Gloppen den siste perioden har gjort to EØS-vedtak, begge etter forslag fra henne og SV. Det ene var et vedtak mot tjenstedirektivet og det andre var imot postdirektivet.

– I begge vedtakene har vi prøvd å peke på hva vi tror blir

lokale konsekvenser for vår kommune, sier Lothe.

– Men egentlig kunne jeg tenke meg å vite mer om hvordan anbudskravene påvirker innkjøp og investeringer i kommunen på en negativ måte, og gjort det til en valgkampsak.

## Kan ta tjenestene tilbake

Under konferansen «Kampen om kommunene» lørdag 2. april slo Helene Bank fra organisasjonen For Velferdsstaten fast at når kommunen selv driver offentlige tjenester (såkalt egenregi) er tjenestene ikke omfattet av EUs konkurranseregler.

– Da kan kommunene stille helt andre vilkår, for eksempel i forhold til bruk av vikarer. En tjeneste som har vært konkurranseutsatt kan tas tilbake ved å gjøre om virksomheten, sa Bank til deltakerne på konferansen.

Mange kommunepolitikere opplever EUs anbudsregelverk som en tvangstrøye. Men faktum er at Norge har vært overvirkende i sin tolkning av regelverket. På flere områder går vi lenger enn det EU krever: Norge har blant annet satt terskelverdiene for bruk av EØS-anbud langt lavere enn det EU har vedtatt. Ved leveranser av varer og tjenester har EU en terskel på 1,6 millioner kroner. I Norge ble terskelen satt så lavt som 200.000 kroner. Den ble så økt til 500.000 kroner i 2005, og regjeringen holder fast ved dette nivået. I tillegg gjelder anbudskravene et mye større område enn EU krever.

Også den europeiske paraplyorganisasjonen for kommuner, CEMR, er kritiske til EUs detaljregulering av kommuners handlingsrom. I 2008 krevde de en politisk avklaring av hvor langt de offentlige innkjøpsre-



**Organisatorene.** Kommunalpolitisk prosjektleder Jens Kihl og organisasjonskonsulent Vigdis Hobøl.



**Torunn Kanutte Husvik**



**Hege Lothe**

glene og EUs grunnleggende prinsipper skal gå i å fastlegge hvordan kommuner og regioner skal organisere sine tjenester. Organisasjonen fulgte opp i 2009 med å kreve at tjenester av ikke-kommersiell karakter bør holdes unna EUs indre marked, og at det må være opp til det lokale selvstyret hvordan disse tjenestene skal organiseres.

## Adecco som valgkampsak

– EØS påvirker kommunene på mange ulike områder, både direkte og indirekte, sier Sigbjørn Gjelsvik fra prosjektet «Alternativer til dagens EØS-avtale».

Han peker på bemanningsbransjen og lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter, blant annet i kjølvannet av den såkalte Adeccosaken, som viktige områder hvor lokalpolitikere bør kunne ha større handlingsrom.

– Flere partier har varslet at de ønsker å bruke denne saken

## FAKTA

### EUs anbudsregler

- EUs anbudsregler gjelder både ved leveranser av varer og tjenester og ved bygg- og anleggsvirksomhet. Ved disse anbudene må leverandører og entreprenører fra de øvrige EU/EØS-landene land stilles på lik linje med norske.
- Så sant anbudskravene er oppfylt, skal billigste tilbud velges.
- EU skiller mellom ulike typer offentlige tjenester, men stadig flere blir forsøkt flyttet over i kategorien som skal kunne konkurransesettes.

som utgangspunkt for en mer ideologisk kommunevalgkamp til høsten. Da er det grunn til å stille politikerne spørsmålet: Ville det vært lettere eller vanskeligere å unngå slike saker som Adeccosaken dersom Norge eksempelvis allerede hadde implementert vikarbyrådirektivet i norsk rett?, sier Gjelsvik til Standpunkt.

Han mener det er på sin plass å vise til hvordan EØS utfordrer viktige verdier, og utfordre politikerne på å være med i en diskusjon om alternativer til dagens EØS-avtale.

Av Hilde Loftesnes Nylén  
hilde.nylen@neitileu.no



**På første rekke.** Heming Olaussen, leder i Nei til EU, Odd Christian Engasjementet var stort og det var ikke lett å holde tida med alle s.

## KAMPEN OM KOMMUNENE

# Vellykk

**Nærmere 140 mennesker med interesse for EU og kommunalpolitikk deltok på Nei til EU sin konferanse «Kampen om kommunene» 2. april, på Norsk Design- og Arkitektursenter i Oslo.**

Det var fullt hus, og et sterkt engasjement preget forsamlingen som besto av både ja-folk og nei-folk, av lokalpolitikere, og generelt interesserte i EU- og EØS-spørsmål. Det er dog liten tvil om at flertallet besto av folk fra nei-bevegelsen.

Med så mange deltakere ble det rimelig trangt i lokalet, og både innledere og deltakere måtte pent sette seg der det var plass. Både vinduskarmer, gulv og stoler ble benyttet. Så lenge man fikk med seg det som skjedde var det ikke så nøye med komforten, og heldigvis satte ikke dette noen demper på entusiasmen.

## Lokaldemokrati og EØS

Nei til EU sin landskonferanse handlet i år om hvordan EØS-avtalen påvirker lokaldemokratiet. Temaet falt naturlig i et år hvor det er kommunevalg. Den norske kommunesektoren blir i stor grad påvirket av EU gjennom EØS-avtalen, uten at det i særlig grad er tema i debattene rundt EU og EØS. Det er altså på bakgrunn av dette at Nei til EU ønsker å ha kommunepoli-

**Undersøkelser har vist at norske lokalpolitikere ofte har liten kjennskap til hvordan sakene de jobber med er påvirket av EØS-avtalen, både med tanke på hvilke hindre og muligheter som eksisterer.**

Torunn Husvik, nestleder i Nei til EU





Øverland, leder i Postkom, og Dag Seierstad følger interessert debatten. De som ville ta ordet og fortelle om erfaringer fra sine kommuner. ALLE FOTO: NEI TIL EU

## KAMPEN OM KOMMUNENE

nei  
TIL EU



**Ta tilbake styringen.** Helene Bank fra For Velferdsstaten slår fast at tjenester i kommunenes egen regi ikke er omfattet av EUs konkurranseregler.

### OPPLAND NEI TIL EU:

## Kari Engebretsen valgt som ny leder



**Ny leder.** Kari Engebretsen er ny leder i Oppland Nei til EU. Hun blir gratulert av avtroppende leder Aksel Hagen.

■ **Kari Engebretsen** fra Gjøvik ble på årsmøtet 19. mars valgt til ny leder i Oppland Nei til EU. Hun etterfølger Aksel Hagen som hadde frasagt seg gjenvalg. Aksel Hagen fortsetter i styret. Ny i styret er Anne-Marte Aslesen fra Dokka.

Øvrige som ble gjenvalgt: Olav Ødegård, Gjøvik, Arnfinn Storsveen, Lillehammer, Bente Sandaker, Øyer og Even A. Hagen, Otta. Varamedlemmer ble Kari Jægersletten, Vinstra, Ståle Hansen, Vinstra, Petter Malmo, Lillehammer og Sigmund Andresen, Lillehammer.

På årsmøtet innledet nestleder i Nei til EU, Hildegunn Gjengedal, om EØS og prosjektet «Alternativer til EØS».

– Dette vil kanskje være det viktigste demokrati-prosjektet som er lansert i Norge siden EØS-avtalen ble iverksatt, sier nyvalgt leder Kari Engebretsen.

– Vi ser fram til å ta del i debatten når den tid kommer.

**Av Karl-Sverre Holdal**  
Regionsekretær Hedmark og Oppland  
karl-sverre.holdal@neitileu.no

NE:

# ket konferanse



**Tematisk underholdning.** René Stavnes tok konferansedeltakerne på en rask, men svært omfangsrik, musikalsk rundreise i landet. Etter en sang der alle kommuner var nevnt og ingen glemt var salen fullstendig overveldet. FOTO: EIVIND FORMOE

tikk som et fokusområde i tiden fremover.

Arrangørene er svært fornøyd med resultatet.

– Konferansen ble akkurat det startskuddet på kommunekampanjen vår som vi drømte om, sier Vigdis Hobøl, organisasjonskonsulent i Nei til EU.

– Med Kommunal- og regionaldepartementet, KS, Fagforbundet og For Velferdsstaten til stede fikk vi perspektiver fra alle de viktige aktørene på dette feltet.

Når lokaldemokrati og EØS diskuteres blir det også satt mange saker på dagsorden. For, som Torunn K. Husvik indikerte i sin avslutning; Lokalvalg er EU-valg. Derfor ble både vikarbyrådirektiv, postdirektiv og anbudsregler gjennomgått og diskutert inngående. Faktisk med en slik intensitet at det ble liten tid til pauser. Når det endelig ble tid til lunsj, fortsatte deltakerne diskusjonene høyllytt i gangene.

– Engasjementet var stort og det var ikke lett å holde tida med

alle som ville ta ordet og fortelle om erfaringer fra sine kommuner. Det var svært gledelig, og vi ser fram til å løfte alle disse viktige lokale eksemplene fram i Nei til EUs lokalvalgkampanje, avslutter Vigdis Hobøl.

### Fornøyde deltakere

Deltakerne på konferansen var også svært fornøyd.

– Konferansen var nyttig for å forstå hvordan EØS-avtalen påvirker dagliglivet til norske borgere, sier Solveig Aamdal, som er leder i Nord-Trøndelag Nei til EU.

– Det er mange politiske kamper som kjempes lokalt, og det at det i mange saker settes store begrensninger utenfra er dessverre ikke godt nok kjent. Derfor er slike arrangementer veldig viktige for å løfte fram EØS-avtalens konsekvenser.

Problemstillingen rundt EØS og kommuners selvråderett skal diskuteres på flere lokale arrangementer det kommende året.

– Dette gjør det mye lettere for oss å følge opp problemstillingene som blir tatt opp lokalt. Her får vi tips både til temaer og innledere, slik at vi kan fortsette det viktige arbeidet med å skole lokale politikere og medlemmer i Nei til EU, avslutter Solveig Aamdal.

**Av Trond Yngve Larsen**  
trond@neitileu.no

## Harald Synnes 80 år

■ **18. mars** fylte tidligere stortingsrepresentant for KRF, Harald Synnes, 80 år. Vi i fylkeslaget i Nei til EU kjenner han som en uredd og meget kunnskapsrik EU-motstander. Som tydelig EØS-motstander fikk han også føle noen vanskeligheter med å få tilslutning for sitt syn.

Han var sentral i arbeidet med Norges frihandelsavtale under regjeringen Borten, og visste derfor senere godt om farene med prinsippene og dynamikken i EØS-avtalen. Vi har dessverre fått fått erfare at hans bekymringer var meget berettiget. EØS-avtalen eser ut over sine



bredder og griper inn i stadig nye politikkområder.

Harald var en av dem som tidlig beskrev EØS-avtalen som en konstitusjonell katastrofe, og dette synet får flere og flere tilhengere. For oss er han selve bautaen over nei-arbeidet i Vest-Agder, og også en av de store i landsammenheng. Der er for oss en glede å feire dagen med han og hans nærmeste på Tunleia i Kristiansand.

**Av Magnar Nomedal**  
Leder i Vest-Agder Nei til EU



Sogn og Fjordane Nei til EU inviterer til seminar 21. mai  
**EØS og lokal-demokratiet**

Sogn og Fjordane Nei til EU vil invitere til interessant og lærerikt seminar om EØS og lokaldemokratiet på Skei hotell.

**Seminaret er gratis.**

Nokre av innleiarane: Hildegunn Gjengedal, nestleiar i Nei til EU og Jan Olav Andersen, forhandlingsleiar i EL og IT-forbundet. Les meir på [neitileu.no/sogn\\_og\\_fjordane](http://neitileu.no/sogn_og_fjordane)

**Meld deg på** seminaret innan 19. mai til [sindre.humberset@neitileu.no](mailto:sindre.humberset@neitileu.no) eller 57 86 53 20.



Hadde det vært opp til Utenriksdepartementet ville navnet på norsk blitt



# Navn

I november 1993 endret EF navn til EU. Hadde det vært opp til Utenriksdepartementet ville navnet på norsk blitt Den europeiske sammenslutning (DES) – ikke Den europeiske union (EU). Tilfeldig? Neppe.

I Norsk Navneleksikon heter det at «navn er ikke bare personlige, de er nøye knyttet til bestemte økologiske, politiske, sosiale og religiøse forhold». Navn speiler visse normer, verdier og holdninger utformet av det samfunn hvor de er i bruk. Det framkommer at enkelte bør unngås, ofte plassert i kategorien «navn som kan bli til byrde for barnet», der man kan forvente å finne navn som Vidkun, Musa, Stilken og Pipen. I Salomos ordspråk heter det visstnok at «Et godt navn er mer verd enn stor rikdom». Det gjelder ikke bare navn på uskyldsbarn. Det synes å gjelde også for europeiske unioner.

## Svært barn, mange navn

Det vi i dag kjenner som EU het på begynnelsen av 1950-tallet *European Coal and Steel Community* (ECSC), på norsk «Det europeiske kull- og stålfellesskap» (EKSF). Med Roma-traktaten ble navnet i 1957 endret til «European Economic Community» (EEC), på norsk «Det europeiske økonomiske fellesskap» (EØF/EEC). Ti år senere, i 1967, etablerte man navnet «The European Communities» (EC), «Det europeiske fellesskap»

(EF). På et toppmøte i den nederlandske byen Maastricht 7. februar 1992 signerte EF-medlemslandene *Traktat om Den europeiske union* (Maastricht-traktaten), der det het at fra 1. november påfølgende år ville navnet endres til «The European Union» (EU).

Den naturlige norske oversettelsen ville åpenbart være «Den europeiske union» (EU), men i enkelte kretser følte man at akkurat det navnet passet litt dårlig, da man hadde en folkeavstemning å vinne. Derfor forsøkte man seg med en fiks vri som mange av oss nesten helt har glemt.

Den norske ja-sida var ikke overbegeistret for at EF endret navn til EU i den innledende fasen av folkeavstemningskampanjen. Følgelig ble et veritabelt tåketeppe forsøkt lagt ut. I begynnelsen av april 1992 holdt statsminister Gro Harlem Brundtland sin lenge bebudede tale på årsmøtet til Hordaland Ap i Ullensvang, der hun skulle slippe tidenes dårligst bevarte hemmelighet – sitt ja til norsk EF-medlemskap. Hun la stor vekt på at «ordet union oppfattes ulikt på mange europeiske språk, noe som stadig skaper

misforståelser og som utnyttes i debatten», og la til at «det mest nærliggende ordet på norsk, slik jeg ser det er samarbeid eller forening av krefter». Ifølge statsministeren var ordet union «det som brukes om fagforening og fagbevegelser på engelsk».

Det var ikke bare statsministeren og delegatene til årsmøtet i Hordaland Arbeiderparti som var i Ullensvang den helga. Nei til EU trommet sammen til en massiv motdemonstrasjon som satte sitt preg på fruktbygda. Hovedtaler på nei-sidas folkemøte, forfatteren Edvard Hoem, lot ikke statsministerens forsøk på omskriving av unionsbegrepet gå upåaktet hen. «Det er moeleg at vi står overfor ei språkleg villfaring; at statsministeren trur at det er ei felles europeisk fagrørsle vi skal melde oss inn i – eit slags Euro-LO», sa Hoem sarkastisk. Han mente Brundtlands utsagn om union var å «føre det norske folk bak lyset» og ikke ga grunnlag til å «omtale ho som ein redeleg person». Kampen om unionsbegrepet var i full gang.

## Unionsfrykt

I sin hovedfagsoppgave om

bruken av unionsbegrepet fra 2001 kaller tidligere leder i Europeisk Ungdom, Lars Ketil Köber, Gro Harlem Brundtlands argumentasjon «nedtoning, bagatellisering og bortforklaring» av unionen. Köber poengterer at «enda viktigere enn det Brundtland sa, var det hun ikke sa», at hun hverken nevnte vedtaket om å opprette en økonomisk og monetær union eller politisk union, og konsekvent brukte formuleringer som «utvidet samarbeid om økonomisk politikk og valutapolitikk» og «bedre samordning av landenes utenriks- og sikkerhetspolitikk». Hans konklusjon er at statsministeren anså ordet union som «entydig negativt», og «valgte nedtoning fremfor en offensiv linje». Hun var på langt nær alene om akkurat det.

Som ledd i EU-kampen i AUF ga ja-sida ut heftet «Radikalt JA» der det het at «for å markere at EF-samarbeidet skal bli tettere, innfører Maastricht-avtalen begrepet 'European Union'. Det engelske ordet 'Union' kan direkte oversettes med forbund, og det må ikke forveksles med det norske ordet for union slik vi kjenner det fra unionene med Sverige og Danmark. Andre sammenhenger der dette ordet blir brukt er for eksempel 'trade-union', som vi oversetter med fagforening eller forbund». Som svar på denne logikken svarte nei-flertallet i AUF lattermildt at ordet Union ligner ordet union som

betyr løk. Ergo er EU en løk.

NUPI-forsker Iver Neumann skriver i boka «Hva nå, lille land?» om begrepsmessig forvirring i norsk EU-debatt, og poengterer at her i landet «er grunnbetydningen av begrepet føderasjon union». Slik han ser det står «begrepet føderasjon sentralt i det brede europeiske ordskiftet, mens det gjennomgående unngås i Norge, vel på grunn av de spesifikke historiske konnotasjoner». Neumann skriver i boka «Norge – en kritikk» (2001) at «forsvergelsen av føderalismen i debatten var faktisk absolutt», og mener det her ligger en «konkret sperre». Kanskje var det bakgrunn for det nokså hjelpeløse forsøket fra Utenriksdepartementet på å unngå problemet ved faktisk å omdøpe EU til noe annet og langt mer ufarlig i 1993?

## DES-informasjon

I 1993 forsøkte departementsbyråkratene nemlig midt i kampens hete å innføre navnet «Den europeiske sammenslutning» (DES) som alternativ til «Den europeiske union» (EU). Da nei-avisa Nationen omtalte saken 27. oktober 1993 argumenterte handelsministerens informasjonsleder, Arthur Baste Knudsen, for betegnelsen DES og uttalte at «vi har brukt ordet sammenslutning også i forbindelse med oversettelsen av Maastricht-avtalen til norsk». Departementstoppen understreket at «dersom en skal snakke om en europeisk

**Den norske ja-sida var ikke overbegeistret for at EF endret navn til EU i den innledende fasen av folkeavstemningskampanjen. Følgelig ble et veritabelt tåketeppe lagt ut.**



## Den europeiske sammenslutning (DES) – ikke Den europeiske union (EU)

## tilbесvær

union så vil det si et samarbeid på et klart avgrenset område», som angivelig var «noe helt annet enn det vi forbinder med unionene med Danmark og Sverige». Köber understreker det eiendommelige med at departementets informasjonsleder kom med en politisk og ikke en språklig begrunnelse for navnevalget. Handelsdepartementet hadde siden 1988 vært en del av Utenriksdepartementet, og handelsministeren ledet ikke noe eget departement, men var del av politisk ledelse i Utenriksdepartementet, noe Köber mener «tyder på at initiativet var støttet av den politiske ledelsen i Utenriksdepartementet». DES-forslaget fikk støtte fra språkforsker Sylfest Lomheim, den gang førsteamanuensis ved Agder distriktshøgskole og språkkonsulent for NRK, senere mangeårig direktør i Språkrådet, samt fylkesleder i Vest-Agder Ap og statssekretær i Jagland-regjeringen. I Dag og Tid påpekte han at «engelske 'union' kan vere 'forbund' på norsk, det kan vere 'fagforeining', 'samanslutning' og 'einskapskap'. Det kan også vere 'union' mellom to partar. På engelsk er 'union' eit svært positivt ord. Berre tenk på alle fotballklubane som har 'united' i namnet, tenk på 'union' som er foreining og 'student union' som er studentersamfunn. 'Union' har på engelsk ei vifte av bruksråd som ikkje er aktuelle på

norsk for 'union'. Ordet svarar dermed ikkje til det norske ordet 'union'. Lomheim mente imidlertid at «unionsomgrepet er såpass inne i alle debattar at sjølv Europabevegelsen brukar det. Det har dei på ein måte vorte tvinga til for at folk skal forstå kva dei snakkar om. Difor trur eg nok også at det er umogeleg å føre debatten her i landet utan å bruke ordet union».

Forslaget til navneendring ble latterliggjort fra mange hold. På nei-siden anså mange det som en ren kuriositet, en slags forsinket aprilsnarr, mens flere ja-folk reagerte med vantro og irritasjon. VGs politiske kommentator Arve Øverby skrev 29. oktober 1993 at «hvis ikke ja-siden er i stand til å begrunne den nye unionen – som EF vitterlig blir førstkommande mandag – slik at folk forstår at det er noe annet enn den gamle unionen med svenskene, så har den et problem. Et stort problem». Han la ikke fingrene imellom, og mente at «'Den europeiske sammenslutning' er for dum! Bedre forsøk på å holde oss utenfor EF-medlemskap har vi faktisk ikke sett!».

Retrett var simpelthen uunngåelig, og kort tid før den formelle navneendringen fant sted i tråd med Maastricht-traktaten, ble forslaget lagt tilbake i skrivebordsskuffen hos Utenriksdepartementet i Victoria Terrasse. Handelsminister Bjørn Tore Godal gjorde det klart at «Det

**» Forslaget til navneendring ble latterliggjort fra mange hold. På nei-siden anså mange det som en ren kuriositet, en slags forsinket aprilsnarr, mens flere ja-folk reagerte med vantro og irritasjon.**

europaiske fellesskap» skulle skifte navn til «Den europeiske union». «Forslaget ble lagt dødt. Presset hadde blitt for stort», konkluderer Köber, som mener saken gir «et godt bilde på den unionsfrykten som hersket på ja-siden».

#### EFS neste?

Det er trolig én ting mange norske EU-tilhengere liker like lite som unionsbegrepet, nemlig føderasjonsbegrepet. Når det gjelder føderasjon lister de seg på tå, for føderasjon er noe for de få. I rapporten «Norske makteliter» fra oktober 2002 konkluderte den statlige Makt- og demokratiutredningen med at nokså få norske EU-tilhengere er euro-føderalister. Det framgår at mindre enn ti prosent støtter en slik utvikling, og at gruppa med størst andel euro-føderalister er ledere innen forskning og høyere utdanning, der 16 prosent ønsker europeisk føderasjon. Maktutredningene fastslår at «blant politikerne er tilhengerne av en europeisk føderasjon fortsatt få: Seks til åtte prosent i Høyre og Ap, noe høyere i Venstre».

Utenriksminister Jonas Gahr Støre og de øvrige 6 000 medlemmene av Europabevegelsen, som er tilsluttet den føderalistiske European Movement, har forholdsvis lite støtte selv blant de som ønsker Norge med i EU.

Historisk sett har jo navnet på det vi kjenner som EU (tidligere EKSF/EEC/EF) reflektert den pågående utviklingen mot stadig tettere integrasjon. Flere vil argumentere for at det naturlige er å fortsette denne praksis, og vurdere nytt navn på dagens EU. Blant dem er Frankrikes tidligere president, Valéry Marie René Georges Giscard d'Estaing, som ledet det såkalte «EU-konventet» i forbindelse med utviklingen av EU-grunnloven. Han uttalte i oktober 2003 at «EU kan i fremtiden komme til å hete Europas Forente Stater», ettersom «spørsmålet er ikke likegyldig, fordi navnet har en symbolsk kraft som gir den enkelte borger mulighet til å identifisere seg med det europeiske prosjektets særpreg». Franskmannen vil altså at EU skal endre navn på nytt, til «United States of Europe» (USE) – eller «Europas forente

stater» (EFS) på norsk. Dersom utviklingen med ytterligere sentralisering og samordning på nye politikkområder fortsetter – noe det er all grunn til å anta – kan man ikke se bort fra at EFS-navnet rykker nærmere.

Det at man ikke lyktes med å omdøpe EU til den mer lidenskapsløse «Den Europeiske Sammenslutning» kostet kanskje ja-sida seieren i folkeavstemningen 28. november 1994. Tre år senere skrev Høyres Inge Lønning en artikkel om perspektiver på unionsstriden i 1905 og 1994, der han åpenbart fikk skrevet av seg litt av frustrasjonen over nederlaget. Lønnings syrlige og tydelige konklusjon var at «kampen om det norske folkeflertallet var i virkeligheten kjørt i det øyeblikk EF skiftet navn til EU. Det åpnet muligheten for den endelige hjernevask, med unionsbegrepet som vaskemiddel. Av iøynefallende historiske grunner er det lettere på norsk enn på noe annet språk å bruke union til å forebygge ethvert tilfelle til, respektive fjerne ethvert spor av, tankevirksomhet». Slik kan folkeflertallets avgjørelse også forklares. Hvorvidt neste runde blir en kamp om innlemmelse i EU, EFS eller noe annet (kanskje klarer byråkratene i Victoria Terrasse å etablere et mer ufarlig navn neste gang?), er ikke lett å spå i dag. Uansett har jeg en snikende, god følelse av hva avstemningsresultatet blir...

**Av Jo Stein Moen**



## Postansatte, Gratulerer

Erfaringene fra land som har innført full konkurranse på posttjenester, viser at postansatte har fått betydelig dårligere lønns- og arbeidsvilkår. Samtidig ville en innføring av EUs tredje postdirektiv bety at enhetspartoen ville forsvinne, det ville ikke lenger bli samme portotakster i hele landet. Ordningen med postombæring seks dager i uka ville også stå for fall. Regjeringens egne utredninger har vist at en eventuell implementering av EUs tredje postdirektiv ville hatt negative følger. Full konkurranseutsetting ville også ha betydd at Stortinget årlig måtte ha bevilget store summer over statsbudsjettet.

Kampen mot EUs tredje postdirektiv har vært lang og hard. Postkom har gjort en kjempejobb! Nei til EU har jobbet mot EUs tredje postdirektiv i flere år. Om lag 150 ordførere fra flere politiske partier har skrevet under på ordføreroppsett mot postdirektivet. Dette for å nevne noen.

Et stort flertall på Arbeiderpartiets landsmøte gikk inn for at reservasjonsretten skal benyttes slik at EUs tredje postdirektiv ikke blir gjort gjeldende i Norge. Det betyr at det nå er politisk flertall på Stortinget for at reservasjonsretten brukes for første gang siden EØS-avtalen trådte i kraft 1. januar 1994. Det var et stort nederlag for Arbeiderpartiets ledelse, men samtidig en stor seier for folk og næringsliv utover det ganske land. Og ikke minst er det en stor seier for de postansatte. Gratulerer!

**Av Terje Bjørlo**  
Leder i Østfold Nei til EU

## VETO mot postdirektivet

Nå får det norske folk se om Gro Harlem Brundtland var troverdig. Det var «landsmoderen» som forledet Stortinget til å inngå EØS-avtalen. Angivelig fordi den hadde en betingelsesløs reservasjonsrett. Nei til EU har all grunn til å være fornøyd med vedtaket som ble truffet på Ap sitt landsmøte. Mon tro om Jens og Jonas sover godt om natten for tiden?

**Av Bjørn Erik Dypdahl**  
Leder i Levanger Nei til EU



**Av Johan Nygaard**  
johan.nygaard@futurumforlag.no

# Forelskelse og fordøyelse

**På Europabevegelsens** forrige landsmøte bekjente utenriksminister Jonas Gahr Støre at han er «forelsket i EU». For oss «utenforstående» bidro denne erklæringen vesentlig til oppklaringen av Utenriksministerens irrasjonelle blindhet for sin elskedes lyter og uheldige tilbøyeligheter.

Når Støre i årets hilsningstale til Europabevegelsens landsmøte betror oss at hans elskede har tre store fordøyelsesbesvær som setter sitt preg på forholdet, da lider vi med ham. Det er nok mange her hjemme som har opplevd at mindre enn som så kan bli en belastning for kjærlighetslivet. Det er nesten rørende å se hvordan Støre møter denne eksistensielle utfordringen med tappert å tviholde på sin egen besnærelse. Vi kan gjenkjenne og ha sympati og overbærenhet med slike overlevelsesstrategier på det personlige plan. Men Støre insisterer underlig nok på at han hilser Europabevegelsen i rollen som Utenriksminister, og det stiller saken i et annet lys. Det er betenkelig at «utenforlandet» Norge stiller med en utenriksminister hvis forhold til EU er preget av forelskelse og tabu.

**Som den seriøse** og samvittighetsfulle beileren han er, forsøker Støre å analysere sin elskedes «tre store fordøyelsesbesvær».

– Det ene er utvidelsen, forklarer Støre og kommer samtidig med en refs av Nobelkomiteen for ikke å ha tildelt EU fredsprisen for innlemmelsen av tidligere sovjetiske vasallstater. Da må noen utenforstående ta belastningen med å irettesette Utenriksministeren for hans utidige refs: For det første er det i dag intellektuelt direkte ureddelig å diskutere Nobels fredspris uten å forholde seg til Frederik Heffermels ugjendrivelige kritikk av hvordan Nobelkomiteen har krenket Nobels testament med sin måte å omtolke det til å tjene sin egen politiske agenda. Det er i dag ikke lenger mulig eller respektabelt å se bort fra at Alfred Nobels hensikt var å etablere en nedrustningspris, ikke en ytringsfrihetspris eller overstatlig unionsbyggerpris. Å gi EU fredsprisen for å gape over mer enn den kan fordøye ville føye seg inn i rekken av tildelinger som latterliggjør prisen og håner Nobels testament.

For det andre: Å misbruke fredsprisarrangementet i Norge til å iscenesette et gigantisk propagandashow for EU vil

oppleves som nesten usannsynlig smakløst og respektløst – ikke bare av det norske flertallet som i to folkeavstemninger har sagt nei til EU, og som i dag utgjør over 60 prosent av befolkningen – men også av folket i Europa som nå tvinges til å bære byrdene for EUs fordøyelsesbesvær.

**Man må kanskje** være utstudert ved et fransk eliteuniversitet for å kunne foreslå noe slikt i Norge? Der i gården lærer som kjent franske politikere å tenke at det er smart å leie inn vakre fotomodeller til kampanjer som skal få Europas folk til å «elske euroen» – hvilket bringer oss over til EUs andre «store fordøyelsesbesvær»: Når delstatene i eurosone ikke kan devaluere en egen valuta for å regulere ubalansen i sine økonomiske relasjoner til omgivelsene, blir de i følge finansiell logikk tvunget til å devaluere sitt eget folk. Den strategien som EU har valgt å møte eurokrisen med går således i stikk motsatt retning av «den nordiske modellen». Derfor blir suppekøene i Europas byer stadig lengre mens folk og fagbevegelse trekker ut på gatene i hundretusentall for å protestere. Vi ser det samme fenomenet i nordamerikanske delstater.

Vår forelskede utenriksminister synes kanskje det er brutalt, men det er på tide han får høre det med rene ord: Våk opp, mann! Det er ikke lenger mulig eller troverdig å være forelsket i EU og samtidig identifisere seg med arbeiderbevegelsens stolte tradisjoner i Norge. Støre må i redelighetens navn velge mellom enten fortsette å dyrke sin håpløse forelskelse i en overstatlig, sentralisert og standardisert dinosaur som peser omgivelsene med enorme kontroll- og overvåkningskostninger og «tre store fordøyelsesbesvær» – eller å komme seg ned på jorda og gå inn for at vi her hjemme bygger videre på idealet om den gjennomsluttede demokratiske rettsstaten og de gode erfaringene som den overlegne nordiske modellen har gitt oss.

**Eurokrisen har forsterket** det tredje store «fordøyelsesbesværet» til EU, nemlig Lisboaatraktaten som det i følge Utenriksministeren «var krevende å lage og krevende å vedta».

– Nå ser vi at EUs tiltak mot finanskrise skjer uten traktatendringer fordi den prosessen er for tung, sier Støre.



**Forelsket i EU.** Artikkelforfatteren mener Jonas Gahr Støre ikke både kan være «forelsket» i EU og kunne forsvare den norske modellen.

FOTO: STANDPUNKT ARKIV

Slik går det når strategien er å styre politikken med en flom av lover og regler som binder de skiftende politiske flertallene til masten. Hvis EU skulle la seg inspirere av den nordiske modellen i sitt svar på de latente problemene som eurokrisen har bragt til overflaten, slik ILO og IMF anbefaler, da måtte EU ha suspendert sine egne lover. I stedet har Kommissjonen i Brussel valgt å tøy Lisboaatraktaten for å forsere utviklingen i retning av en sterkere overstatlig overstyring av delstatenes finans- og budsjettpolitikk.

**Vi er her vitne** til en forsert fremvekst av en dinosaurisk

**Hvis EU skulle la seg inspirere av den nordiske modellen i sitt svar på de latente problemene som eurokrisen har bragt til overflaten, slik ILO og IMF anbefaler, da måtte EU ha suspendert sine egne lover.**

overstatlig politisk overbygning – «et ikke-imperialistisk imperium» – som vil være grunnlagt på en astronomisk gjeld til de deregulerte finansmarkedene. Dette er noe helt nytt i historien. Euroen, som «ingen» eier, men «noen» styrer, har tatt EU som gissel. Når de deregulerte og manisk-depressive finansmarkedenes euforiske frykt og uvitenhet på denne måten kommer i posisjon til å diktere

de politiske debitorernes tanker og disposisjoner, vil dette med forutsigbar logisk nødvendighet lede til sosial katastrofe og demokratisk sammenbrudd. Vi ser altså at EU uten finansiell integritet lar seg diktere av de deregulerte finansmarkedene til å underminere nettopp de humanistiske og demokratiske tradisjonene i Europa som unionen påberoper seg å videreføre.

Utenriksministeren kan ikke trylle bort dette tragiske forholdet med sine håpløse forelskede besvergelses. «EUs tre store fordøyelsesbesvær» er dessverre fatale, og det er lite Norge kan gjøre for å hjelpe eller lindre disse selvpåførte lidelsene. Det klokkeste vi kan gjøre er å gå fo-

ran med et godt eksempel: befri oss fra EØS-prosessen sine rigide konkurranseregime og benytt vår privilegerte posisjon og finansielle integritet til å bygge videre på idealet om den gjennomsluttede demokratiske rettsstaten og de gode erfaringene som den overlegne nordiske modellen har gitt oss. Da først kan vi begynne å snakke høyt om en spesifikk «norsk modell».



# Uhøytidelig X-ord med lett EU-vri

## Bokpremier til tre heldige vinnere. Send inn!

Nr. 3-2011

■ Vi trekker tre korrekte svar og vinnerne vil motta en bokpakke. Klipp ut kryssordet og send det til **Nei til EU, Storgata 32, 0184 Oslo**, eller skann det inn/fotografer kryssordet og send det til **standpunkt@neitileu.no**.

Navn: .....

Adresse: .....

1												
	10						11	12	13	14	15	
16	17		18					19				
20					21		22				23	
24	25				26		27			28		
	29		30	31	32		33					
34					35			36	37			
38			40	41					42	43		44
45					46	47					48	
	49					50		51			52	
53			54		55	56				57		
58								59				

### Vannrett:

- Partileder med temperament
- Kinesisk navn
- Diktator (fornavn)
- Arne Jensen
- Subjunksjon
- Overfall
- Prest
- Resten
- Eksportartikkel
- Urbefolkning
- Ja-avis
- Virkelig
- Norsk Data
- Task Force
- Asbjørnsens partner
- Svensk sagnhelt
- Frustrert øyboer i EU
- Lett
- Vetoboss
- Oppfatte
- Sammenslått kommune
- Narkotika
- En Sandemose
- Høyesterettsdommer
- Sjef for de dårlige tider
- Er bokstaven I
- En Tore
- Veto-organisasjon
- Reaksjon etter veto
- Ragnar Nordgreen
- Naken
- Geologisk tid
- Norsk tegneserie
- Den....ei som henges skal
- Fotballmessias

### Loddrett:

- Sjøstendig land
- De to første
- Nei-parti
- I lakris
- Italiensk badeby
- Aktivistbukk
- Lønnsregulativ
- Mektig partileder
- Slå seg løs
- Via
- Øvnsprodusent
- Innen dataverdenen
- Anonyme alkoholikere
- Har ikke
- Ja-øvelse
- Nei-minister
- I rekka
- Flyvåpen
- Flyplass
- OL-by i EU
- Overvåkingsdirektiv
- Land i krig
- Politi
- Omstridt direktiv
- Datauttrykk
- En Stoltenberg
- Den siste
- Over hit
- Senior
- Anerkjennelse
- Tjønbergkameratene
- Veldig gammel

1	S	T	Å	N	D	P	U	N	K	T	S	
12	E	R	I	K	O	V	N	K	L	I	N	E
16	J	A	D	O	T	V	G	V	E	R	D	I
21	E	N	A	L	T	E	A	S	P	A	N	E
26	R	V	I	S	E	N	R	O	P	P	E	R
33	S	I	G	A	R	N	N	P	A	R	I	S
37	T	A	R	K	U	S	N	M	E	T	A	T
47	E	S	A	N	D	B	E	R	G	U	S	A
49	D	A	V	I	D	S	E	N	G	R	A	D
53	S	T	R	A	S	B	O	U	R	G	E	N
63	V	I	E	S	K	Ö	L	E	O	R	D	Y
67	D	N	A	S	L	E	T	T	E	N	E	

### Løsningen på kryssordet fra 2-2011

Vinnerne var:  
 ■ Leiv Eidsnes, 5913 Agdenes  
 ■ Gry Kongsrud, Fossvn 28, 1929 Auli  
 ■ Leif Granmo, Ringkollen 2c, 3227 Sandefjord

### EU OG ISRAEL:

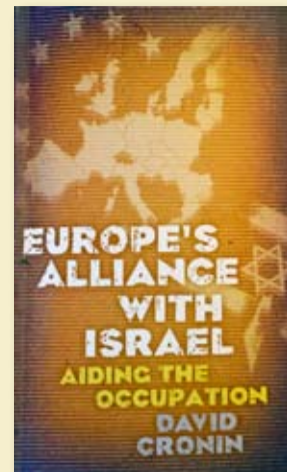
# EUs dobbeltmoral

I den hjemlige diskusjonen om EØS hevdes det rett som det er at det ikke er noe annet realistisk alternativ for å handle med EU, bortsett fra fullt medlemskap. Den britiske journalisten David Cronins bok om EUs forhold til Israel er et eksempel på at slike påstander ikke holder vann. EU har omfattende avtaler om handel og samarbeid med Israel, uten den samle-båndoverføringen av regelverk som ligger i EØS.

Det er en nyttig lærdom av boken *Europe's Alliance with Israel*, selv om temaet egentlig er noe annet. EU har utviklet sterke politiske og økonomiske bånd til Israel, som blant annet er fullt medlem av EUs forskningsprogrammer. Cronin angriper EUs dobbeltmoral, og skriver i innledningen: «Mens EUs representanter ofte snakker om hvordan unionen er forankret i grunnleggende verdier som menneskerettigheter og demokrati, er alliansen med Israel stort sett rensket for etisk integritet.»

Ett eksempel Cronin beskriver er Israels angrep mot Gaza vinteren 2008-2009 der 1400 mennesker ble drept. EU-kommisjonens ambassadør i Tel Aviv uttalte da at dette ikke var en passende tid for å utvide avtalene med Israel. Det ga inntrykk av at EU satte ned foten. Sommeren 2008 hadde EU og Israel vedtatt en erklæring om å ta samarbeidet flere skritt videre. Ambassadørens utspill sto for egen regning. EU gjorde ikke noe vedtak om å fryse forhandlingene. I realiteten fortsatte relasjonene som om ingenting hadde hendt.

Cronin er sterkt kritisk til Israels okkupasjon og fremferd mot den palestinske befolkningen. Tonen er engasjert og sarkastisk. Han bruker en del egne erfaringer og anonyme kilder, men stort sett er teksten godt kildebelagt.



## BOK

**Europe's Alliance with Israel. Aiding the occupation**

Av David Cronin  
 ■ Pluto Press.  
 200 sider.

Boken påviser at EU ikke står for noen annerledes politikk overfor Israel enn USA gjør. EUs tilknytning til Israel forklares med skyldfølelse etter andre verdenskrig og tanken om Israel som representant for vestlige verdier, samt kalkulerte økonomiske interesser. Særlig forskningssamarbeidet er sentralt. Cronin avdekker at deler av forskningen har militær tilknytning og anvendelse. Dessuten er det gitt midler til forskere basert i okkuperte områder, blant annet Golanhøyden. EU gir også bistand til de palestinske territoriene, men halvparten av midlene forsvinner inn i israelsk økonomi.

*Europe's Alliance with Israel* er lettlest og dramatisk skrevet. En kort sammenfatning av avtalene mellom EU og Israel savnes, men boken gir en oppdatert innføring i et underrapportert tema.

Av Morten Harper  
 morten.harper@neitileu.no

## Postdirektivet og reservasjonsretten

Sogn og Fjordane Nei til EU gratulerer Postkom, LO og AUF med ein sakleg gjennomført og drivande god aksjon for å hindre innføringa av postdirektivet i Noreg.

Vedtaket i Ap-landsmøtet vil komme næringslivet i Sogn og Fjordane til gode. Vi er glade for at største delen av Sogn og Fjordane sin delegasjon på møtet røysta saman med fleirtalet, og spår at dette vil bli ei av gladsakene for Ap i valkampen.

Ap-leiinga har takla dette vedtaket profesjonelt.

Stoltenberg uttalar såleis at han ikkje fryktar konsekvensane av eit norsk veto.

Fleirtalet i Nei til EU ynskjer å seie opp heile EØS-avtalen. Men vi har og eit mindretal som meiner at avtalen har hatt og framleis har ein viktig funksjon. Vi erkjenner at reservasjonsvedtaket er med på å «legitimere avtalen». Det vil seie at det no vert synt vilje til at han skal fungere i samsvar med føresetnadene.

Av Håkon S. Gull  
 Leiar i S. og Fj. Nei til EU



KALENDER

For mer informasjon om arrangementene, se [neitleu.no/hva\\_skjer](http://neitleu.no/hva_skjer)

Mai

**9. mai:** Seminar i Oslo om **EØS og Grunnlova** i regi av prosjektet *Alternativ til dagens EØS-avtale*. Seminaret vil blant annet ta for seg hvilke forutsetninger som ble gitt ved inngåelsen av EØS-avtalen i 1992/93, i hvilken grad det har skjedd suverenitetsavståelse som strekker seg videre enn disse forutsetningene, samt aktuelle EØS-saker som utfordrer Grunnloven.

**10. mai:** Europautredningen inviterer til nytt møte på Litteraturhuset i Oslo. Tema: **Immigrasjon og integrasjon. Europeisering av norsk innvandringspolitikk.** Innledere: Jan Paul Brekke (ISF) og Line Eldring (Fafo). Kommentator: Erna Solberg (Høyre).

**12. mai:** Europautredningen inviterer til nytt møte i Grieghallen i Bergen. Tema: Fortiet, forsinket og forvrengt? **Norske mediers dekning av forholdet til EU.** Innleder: Tore Slaatta (UiO). Kommentatorer: Alf Ole Ask (Aftenposten), Kjetil Wiedswang (DN) og Thomas Vermes (ABC nyheter).

**21. mai:** Sogn og Fjordane Nei til EU vil invitere til interessant og lærerikt **seminar om EØS og lokaldemokratiet** på Skei hotell. Seminaret er gratis. Nokre av innleiarane: Hildegunn Gjengedal, nestleiar i Nei til EU, og Jan Olav Andersen, forhandlingsleiar i EL og IT-forbundet.

**24. mai:** Siste møte i Europautredningens møteserie avholdes på Litteraturhuset i Oslo. Tema: **Utenfor eller innenfor? Norges europeiske dilemma.** Utenriksminister Jonas Gahr Støre i «hardtalk» med utvalgsleder Fredrik Sejersted.

August

**4. august: Stoffrist** for Standpunkt 5-2011.

September

**22. september: Stoffrist** for Standpunkt 6-2011.

Oktober

**8.-9. oktober: Nei til EUs kvinnekongress**

**22. oktober: Rådsmøte** i Nei til EU.

November

**11.-13. november: Nei til EUs landsmøte** på Rica Seilet hotell, Molde.

Desember

**1. desember: Stoffrist** for Standpunkt 1-2012.



PÅ SISTE

ENSTEMMIG NEI-DREIING I LO-FORBUND:

# Sier nei til EU

**EL og IT-forbundet sa på sitt landsmøte i mars et klart og tydelig nei til norsk medlemskap i EU. – Forbundet har alltid hatt en skeptisk holdning til EU-medlemskap, sier forbundsleder Hans Felix.**

Mange saker ble debattert både mye og heftig under landsmøtet til EL og IT-forbundet i mars, men EU-saken var blant temaene som ble nevnt flest ganger. Vikarbyrådirektivet, postdirektivet og data-lagringsdirektivet ble alle trukket frem som direktiver landsmøtet ikke ønsker å innføre i Norge. I en uttalelse fra landsmøtet slår forbundet fast at det er på tide at den norske regjeringen viser at Norge har mulighet til en annen utvikling enn utviklingen i EU gjennom å bruke reservasjonsretten.

– Jeg antar at flertallet av medlemmene er mot EU-medlemskap og at denne prosenten er noe høyere enn i befolkningen ellers, sier Hans Felix til Standpunkt, og viser til det enstemmige landsmøtevedtaket om å si nei til EU. I vedtaket trekker forbundet fram at det norske folk to ganger har slått fast at vi ikke skal være medlem av EU, og at utviklingen i unionen klart har bekreftet at dette var et riktig valg av folket. Videre heter det at «EUs politikk, basert på en sterk markedsliberalisme med fri flyt av varer, tjenester, arbeid og kapital og felles valuta, har bidratt til at Europa i dag er i dyp krise. I land etter

land legges byrdene for å komme ut av krisa over på vanlige folk. Resultatet er massearbeidsløshet og dramatiske kutt i offentlige tjenester og velferdsordninger»

Enstemmig mot EU

Under EU-kampen i 1994 var EL og IT-forbundet mer eller mindre delt i to, og i følge forbundslederen kan nei-siden i forbundet ha hatt mye å si for at LO til syvende og sist endte opp med et nei. Men denne gangen er de altså helt enige om at de skal arbeide for at Norge også i framtida skal stå utenfor EU.

– Blant de tillitsvalgte og landsmøtedelegatene er motstanden mot EU-medlemskap definitivt meget stor, sier Felix, og slår fast at det ikke er noe nytt at EU/EØS står høyt på deres agenda og at spørsmål tilknyttet temaet stadig oftere er oppe.

Felix mener at en av årsakene til den store motstanden er nettopp EU-direktivene som flommer inn over Norge, og som griper inn i den enkeltes og ikke minst arbeidslivets hverdag.

– Vi er fornøyd med at regjeringen har satt ned et utvalg som evaluerer EØS-avtalen og vi deltar selv i det alternative utvalget som også skal se på eventuelle alternativer til EØS-avtalen, avslutter lederen for det EU-kritiske forbundet.

**Av Hilde Loftesnes Nylén**  
hilde.nylen@neitleu.no



Hans O. Felix

## Tre på EL og IT-landsmøtet

Standpunkt har stilt tre spørsmål til noen av deltakerne på EL og ITs landsmøte.

1. Har du tatt standpunkt til EU-spørsmålet?
2. Hvilke saker mener du Nei til EU bør jobbe med i tiden som kommer?
3. Hva mener du EL og IT bør fokusere på av EU-saker?

Dag Langer-Andersen (57, Oslo)

1. Ja, jeg er mot.
2. Jeg er opptatt av å bekjempe dereguleringen som kommer fra EU gjennom EØS.
3. FKE (Forskrift om kvalifikasjoner for elektrofagfolk) og tilpassingen til EUs yrkeskvalifikasjonsdirektiv.



Jan Grønvold (57, Vinstra)

1. Jeg er nei-mann.
2. Sjølstyrerrett og kampen mot flere direktiver oversendt fra EU.
3. Vikarbyrådirektivet, som kan ramme EL og IT hardt.



Jan Andersson (56, Akershus)

1. Jeg er sterkt imot EU.
2. Kampen mot direktivene og EØS, jeg mener vi må komme oss ut av EØS så fort som mulig.
3. Bruk av vetoretten, få en slutt på all skremselspropagandaen rundt denne, og sette lys på fagforeningskningen som EU står for.



## LO krever at ILO går foran EU

I et brev til regjeringen i mars i år krever LO-leder Roar Flåthen at Norge må kunne etterleve ILO-94. LO mener at offentlige velferdstjenester bør drives i offentlig regi med fast ansatte, og mener at Adecco-saken viser at kommunene ikke etterlever sine forpliktelser etter anskaffelsesregelverket.

I 2010 presset ESA regjeringen til å foreslå endringer i forskriften om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter. ESA



Roar Flåthen

mener at dagens forskrift er i strid med EØS-avtalen. Dette protesterer nå LO på, i sitt brev: «Sett i lys av de hendelser som er

avdekket den senere tid, finner vi det uakseptabelt at ESA søker å presse Norge til å svekke regler som er ledd i tiltak mot sosial dumping», skriver LO.

FAKTA

## EL og IT-forbundet

■ EL og IT-forbundet er et LO-forbund som organiserer ansatte i telekommunikasjonsbransjen, energiforsyningen, elektrobransjen og IT-bransjen. Forbundet er LOs sjette største, med rundt 37 000 medlemmer.

■ På landsmøtet 10.-14. mars vedtok forbundet å si nei til EU, de bevilget 50 000 kroner til Nei til EU, og de vedtok også formelt å slutte seg til prosjektet «Alternativer til dagens EØS-avtale», som de allerede har vært med på gjennom forprosjektet.



Neste Standpunkt

Frist for innsendte bidrag til nummer 4-2011 er 25. mai.